NEAR EAST UNIVERSITY
LIBRARY
1988 - LEFKOŞA

YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ

FEN EDEBİYAT FAKÜLTESİ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI BÖLÜMÜ

MEZUNİYET ÇALIŞMASI

RESİMLİ ROMAN'IN TİYOTRO TEFRİKASI

ÖZHAN İNDERESİ

20020377

DANIŞMAN HOCA
Yrd. Doç. Dr. Ali Eftal ÖZKUL

LEFKOŞA 2006

62 92 67 11 80

İÇNDEKİLER:

NEAR EAST UNIVERSITY
LIBRARY
1988 - LEFKOŞA

1) - ÖNSÖZ 1
2) - ŞAİR 2
3) - EŞHAS OYNYANLAR 2
4) - EŞHAS'IN ATVAR VE AHLAKI 2
5) - SAHNE 2
6) - BİRİNCİ MAHLAS 3-4
7) - İKİNCİ MAHLAS 5
8) - ÜÇÜNCÜ MAHLAS 5-9
9) - DÖRDÜNCÜ MAHLAS 9-10
10)- BEŞİNCİ MAHLAS 10-13
11)- ALTINCI MAHLS 13-14
12)- YEDİNCİ MAHLAS 14-15
13)- SEKİZİNCİ MAHLAS 15-16
14)- DOKUZUNCU MAHLAS 17
15)- ONUNCU MAHLAS 17-18
16)- ONBİRİNCİ MAHLAS 18
17)- ONİKİNCİ MAHLAS 18-19
18)- ONÜÇÜNCÜ MAHLAS 19

ÖNSÖZ

Lefkoşa 30/08/2006 Çarşamba

Üzerinde çalışmış olduğum bu eser edbi bir tür olan Piyes tarzına girmektedir. Eserin sahibi İbnü'l Refik Ahmet Nuri'dir. Eser resimli roman şeklinde tefrika edilmiştir. On üç bölümden oluşmaktadır.

Birinci bölüm, şair ile hamit arasında geçmektedir. Hamit, Şair'in yeni uşağıdır ve Şair'in çalışma odasının bütün düzenini bozmuş, herşeyin yerini değiştirmiştir. Şair, bunlar için Hamit'e kızmaktadır. Bundan sonra eşyalarının yerini değitirmemesini söyler. Şair bir nesir yazmak için en uygun vaktin sabah vakti olduğunu söyler ve Hamit'e, her kim gelirse gelsin içeriye almamasını söyler.

İkinci bölümde, Şair eline kalemi, bir şeyler yazmaya hazırlanırken Hamit gelir. Misafir geldiğini söyler. Şair söylenirken o sırada içeri Andelib girer.

Üçüncü bölüm, Şair ile Andelib arasında geçer. Şair Andelib'i tanımamaktadır. Andelib Şair'le birlikte eser yazmak isteyen bir şahıstır. Sadece fikrinde eser yazmak vardır. Eserin konusu ve türü hakkında hiç bir fikri yoktur. Şair buna çok kızar ve gönderir. Andelib kendisini odanın kapısının önünde öldüreceğini söyler. Şair, tekrar içeri alır ve ne yazacağını sorar. Andelib Şair'den hem türünü, hem konusunu, hemde yazmasını ister. Hatta bu eseri, gazetelere koydurup, kendisinin de resminin bulunmasını ister. Şair, eseri yazıp kendisine göndereceğini söyleyerek başından savar.

Dördüncü bölümde Şair, Hamit'e Andelib'i içeri aldığından dolayı kızar. Hamit bu arada yine misafir geldiğini söyler.

Beşinçi bölüm Şair, Meri ve Nesime Hanım arasında geçer. Şair misafirlerin kadın olduklarını duyunca kokusunu sürer ve kabul eder. Nesime şiir yazmaktadır, Şair'e bunları gazeteye göndermesini rica eder. Meri'de tiyatro meraklısıdır, onunda amatör tiyatro kumpanyalarına girmesine yardım etmesini isterler. Meri ve Nesime yılışık, işveli ve oynak kadınlardır.

Altıncı bölümde, Şair bunlardan sıkılmışken, Hamit içeri girer ve Suadi'nin geldiğini bildirir. Kadınlarda gider.

Yedinci bölümde, Suadi Şair'le birlikte eser yazmak istediğini söyler. Ama Suadi türünü ve konusunu kendisi bulmuştur, sadece yazmasını ister. Piyesi yazmaya başlarlar. Bu arada eserin konusundan ve şahıslarından bahsedilir.

Dokuzuncu bölümde, Suadi eseri hakkında heycanla birşeyler anlatırken, Hamit bu sözleri üzerine alınarak hiddetle odaya girer.

Onuncu bölümde, Suadi eseri biraz olsun yaşatmak için hareketler yapar. Gürültü çıkarır, şavaşır, tepinir. İfiyet-i istibdad'ın öldüğünü söyler. Onu taklit ederek yanıyorum, yangın var diye bağırır.

On birinci bölümde, Hamit elinde bir kovayla içeri girer. Gürültüden dolayı komşuların rahatsız olduğunu ve İmam Efendi'nin evden çıksınlar dediğini söyler. Şair yerinden fırlar.

On ikinci bölümde, şair artık bukadarın kafi olduğunu başka zaman devam edeceklerini söyler ve Suadi'yi gönderir.

On üçüncü bölümde, şair saatine baktığında öğlen olmuştur ve koskoca sabah vaktinin boşa gittiğini söyler. Hamit'i çağırır ve kovulduğunu söyler. Hamit nedenini sorar. Şair, ben kimseyi alma dediğim halde kalemi doldurdun der. Hamit, dediği kişiyi içeri almayak oldunu söyler. Oysa ki Hamit, Şair'in ''herkim olursa olsun'' sözünü hakim anlamıştır. Bu yüzden işinden de olmuştur.

Tezim üzerinde emeklerini esirgemeyen ve büyük bir titizlik gösteren sevgili arkadaşım Erdem Eraslan'a , Ganimet Karaçoban'a ve bu eşsiz eserden istifade etmemi sağlayan değerli hocam Yard. Doç. Dr. Ali Efdal Özkul'a teşekkürlerimi bir borç bilirim.

"Resimli Roman"ın Tiyatro Tefrikası __ Numara 4

ŞAİR

Muzhaki 1 Perde
Mahruri
İbnülrefik Ahmet Nuri

(Şair namındaki bu bir perdelik muzhaki Fransız (Kesan Refik) (Şermetri) (Cher Maitre) nam kumdiyasından iktibas edilip ilave ve temdil olunarak yazılmıştır.

Kazi Kevi 24 Ağustos 324
İbnülrefik
Ahmed Nuri

EŞHAS

Oynayanlar

Şair ..... Sahip Esir
Andelip ..... Nuraldin Bey
Suadi ..... Tulayan Efendi
Hamit (uşak) ..... Refik Vacid Bekler
Mesimi Hanım ..... Fener Hanım
Matmazel Meri ..... Virjini Hanım

Eşhasın atvar ve ahlakı:

Şair__ Kendi ehliyet ve güvenliğine pek güveni hayr huvah, cedi ve orta yaşta bir zaddır.

Andelib__ Yirmi beş yaşında idealci ve yılışık zorlu.

Suadi__ Otuz beş kırklık, şımarık. Hür,zor ve her günü çılgınca.

Hamit__ Gayet bön ve ahmak. (Bu rol efe dolu ağızıyla oynuyorsa hoş olur.)

Nesimi__ rastıklı, düzgünlü ve yaşı geçgin olduğu halde kendisini genç göstermek isteyen malumat fervaş bir mahalle kadınıdır.

Meri__ Beyoğlu yadirgarlarından çirkin fakat süslü ve arsız, yılışık bir kadın. (Konuşması hafif rum şivesinde.)

Milli Osmanlı Tiyatrosu heveskaran cemiyeti turfanda mekrura mevki-i temaaşaya konulup rağbet umumiyeyi kezanmeşadır.

SAHNE

(Bir oda: Ortada Hisar'a karşı üzeri kağıt, kitap vesaire ile dolu yer yazı masası. Masanın üzerinde birde çıngırak. Solda bir kapı. Nihayette yine kapı. Şurada burada sandelyeler. Duvara asılı bir redingut ve resim tabelaları. Ve nihayetde duvarın yanında küçük bir masa, üzerinde lavanta şişesi.)

BİRİNCİ MAHLAS
Şair, sonra Hamit
Şair

(Soldaki kapıdan elinde bir kağıtla girip kağıdı okuyarak)

Sabah olur gün doğar
Mef'ale Fa'ale
Gonca gülün doğar
Mef'ale Fa'ale
Tamam doğar, kem doğar
Mef'ale Fa'ale
Akibet yorgun doğar
Mef'ale Fa'ale

(Güya alt tarafını içinden okuyormuş gibi yapar. Yazıhaneye yaklaşıp bir müddet üzerinde bir şeyler arar. Bulamaz. Nihayet sabırsızlıkla masanın üzerindeki çıngırağı çalarak yüksek sesle)

Hamit!... Hamit!...

Hamit__ (Nihayet gelerek) Efendim, çıngırdağı mı çaldınız?

(Hamit'in arkasında kolları ve etekleri uzun bir redingut. Kolalı gömleğinin yakası enli ve dar olduğu için boynunu rahatca hareket ettiremez.)

Şair__ (Gayet malumane) Hamit! Oğlum! Sen benim hokkamı nereye koydun?

Hamit__ (Masanın sol tarafını işaret ederek) Orada sol yanda.

Şair__ Sol yanda mı!... Fakat herhalde sen onu sağ cihette bulmuşsundur. Zira yeri sağdadır... Çünkü kalemi sağ el tutar ve hokkaya sağ taraftan batırır. Hokkanın vaziyeti ve kalemin seyr-i her günü şair için pek mühim meseledir... Neyse haydi git! (Hamit çıkar. Şair hokkayı sağ tarafa koyar. Sonra solda bir şeyler arar bulamaz. Yine sabırsızlıkla çıngırağı çalar.)

Hamit__ (Nihayetinde gelerek) Efendim?

Şair__ Kalemlerim!... Kalemlerimi nereye koydun?

Hamit__ (Masanın sağ tarafını göstererek) Orda sağ tarafta.

Şair__ (Başını sallayarak) Çok şey!... Kalemler hiç sağ tarafa konur mu?... Onların yeri sol cihettir. Zira insan kalemi sol taraftan sol eliyle alıb sağ eline verdikten sonra sağ taraftaki hokkaya batırır. Hokkanına vaziyeti ve kalemin seyr-i her günü şair için mühim meseledir... Lakin... Mademki hizmetime gireli bir iki gün oluyor... Ancak... Bununla beraber... Her neyse haydi git.

(Hamit çıkar. Şair masanın üzerinde herşeyin yerli yerinde olup olmadığını muayene ettikten sonra masanın önündeki sandelyeye oturur. Fakat birden bire kalkıp nenin üzerine oturduğuna baktıktan sonra omuzlarını silkerek şiddetle çıngırağı çalar.)

Hamit__ (Gelerek) Geldim efendim, geldim.

Şair__ Bu sandelyeyi yazıhanemin önüne koyan sen misin Hamit?

Hamit__ (düşünerek) Bilmem... (Birden bire) Ha!... Ben.

Şair__ Rica ile) Sana rica ederim Hamit. Buna dikkat et bu sandelye benim sandelyem değil. Benim altımda her vakit oturduğum sandelye olmazsa ben oturamam. Meğer sen pek tertipsiz imişsin... benim hizmetime girmezden evvel sen nerede hizmet ediyordun?

Hamit__ (Sandelyeyi değiştirerek) Ben... Bir Havace Efendi'nin yanında.

Şair__ Nasıl Hevace?... Sarıklı mı?

Hamit__ Değil... Sarıksız mektepte sayı okutur... Okumuş adam.

Şair__ (Hareketle) Ha!... Bir hesab muallimi!... Şimdi anladım. Alim hesab dersleri veren derbeder bir adamın, şuride-i zihin bir alimin yanında.(ve karla) Lakin burası bir edib-i lebiyanın meva-i şairanesidir. Bunu keramuş eyleme. Binan ali zelin benim meşgale tenzim eş'ar ve tuğal tevlibad-ı efkar esvel vaadetme nesib nazır ihtimam ve ihtiram edilmek lazımdır.Zira şaire esnay-i tuğalde, hani bu tuğalin avan-ı cezvu laticiz esnada böyle kendilerini ancak layitfir adet ve esule tabii kılarak (bir mağrurane ile) fenerdeki ürünki san'at selasetteki o sehuleti, nazım ve nesir tertibindeki o kudreti hasıl ider. Bunlar nevaderatdan olup o kadar kıyameddardır ki... İşte bunun için benim sandelyemi değiştirmemeli anladın mı?

Hamit__ (Alıklaşarak) Ha!... Başüstüne anladık.

Şair__ (Oturarak) Yalnız anlamakla olmaz. Unutma... Senuhat şairaneye teşvişe en basit bir tertipsizlik olabilir. Hatta bir zekay-i mecim bile buna karşı mağşuş kalır.

Hamit__ (Sırıtarak) Bunu senin hakkında söylemiyorum... Ha!... Sana sabah vaktine dair söylediklerimide hatrına getiriyor musun? (Oturduğu yerden sağına soluna bakarak sözünde devamla) Vakit sabah bir şair nazım etmek, bir nesir yazmak için en mesud ve en muafık bir zamandır.. Ha! Bak! Bak bir daha aklıma bir mısra geldi:

İnserah kalbe badedir sabahın revinki
İncela bulmak da bununla fikir şair dembedem

Anladın mı?... (Hamit tecible dinler) işte bunun için beni sabah vakti hiç bir şeyle (sandelyesinden biraz kalkarak gözüyle sağ tarafa masa ile duvarın arasını ölçer) gelip rahatsız etmemeli... Düşün! Benim gibi bir adamın vakti nakitdir kıymetdardır. (Daima etrafına bakınarak) ve hatırından çıkarma ki bana zai'ettireceğin her dakika (masanın sol tarafına bakıp gözle duvardan masaya kadar olan mesafeyi ölçerek) her saniye mesafe-i zihnimin zevk selimi avesidir. Vede... (Birden bire yerinden fırlayıp kollarını kavuşturarak) Fakat ortada değil; yerinden oynamış.

Hamit__ (Hevufle) Yerinden mi oynamış!... Neniz?

Şair__ (Parlayarak) Yazıhanem. Yazıhanemi yerinden oynatmışsın... Ta... ma... miyle... yerinde değil. (Sol tarafa geçip duvarın yanında durarak) Kaç kedim var?

Hamit__ (Tereddütle) Anlayamadım.

Şair__ Kaç ayak var diyorum?

Hamit__ (Te'acüble) iki...

Şair__ (Omuzlarını silkerek) Öyle değil canım... Duvardan yazıhaneye kaç ayak var?

Hamit__ (Sağ taraf duvara giderek) Ha!... Şu!... (İkisi birden ayaklarıyla ölçerek yazıhaneye yaklaşırlar) Benim ayağımla on iki...

Şair__ Benim ayaklarımla da on... Tam bir vezin zevilheme!... Masayı biraz kendine doğru hak. (Hamit çeker) Yetişir! (Gidip birine oturur)... Ben ne diyordum!... Ha! Evet... Hatrından çıkarmana vakit sabahın her dakikası, belki her saniyesi meşgale zihniyemin sevk selim ve her kim gelirse yok de... Anladın mı?

Hamit__ (Dalgın) Anladım.

Şair__ Unutma her kim gelirse yok dersin.

Hamit__ Olur. (Çıkar)

İKİNCİ MAHLAS
(Şair yalnız)

(Şair kalemi alıp ve diğer eline başını dayayıp tefrikate dalar. Gayri hitiyari iki üç defa bu vesaiyi terikle masanın üzerindeki şeyleri düzeltir. Tozları üfler hokkanın üzerindeki her mürekkep lekesini siler. Her defasında tefçir ederse de bir şey yazamaz. Nihayet üçüncü defa düşündüğünü yazmak üzere kalemi kağıda yaklaştırırken kemal-i ihtiyatla kapı açılır.)

Hamit__ (Kapıdan başını sokarak) Misafir geliyor. (Çekilir ve derhal içeriye Andelib girer.)

Şair__ (Yerinden frlayarak) Ne! Misafir mi geliyor! Fakat ben demiştim ki... (Kapıya doğru giderken Andelib ile karşı karşıya gelir. Andelib birden temennaler ile sol tarafta bulunan bir sandelyeye göz ucuyla bakarak ilerler.)

ÜÇÜNCÜ MAHLAS
Şair, Andelib

Şair__ (Endişe ile) Bu ne demek?

Andelib__ (daima temenna iderek ve eliyle arkasındaki sandelyeye oturmak için altına çekerek) Üstad-ı muhterim! Tarif fazla nelerinden kabul edilmek şerefine mezhuriti istirhama ihtisar itmek cürreti aldığımdan dolayı... (Bayılacak gibi bir hale gelerek) Bendenizi mazur görünüz... Helecan!... Taşar!... Falan!... (Hemen sandelyeye düşer.)

Şair__ (Güler yüzle) Lütfen oturunuz.

Andelib__ Ah! Üstad-ı muhterim! Siz ne letifkar! Ne ali cenabeniz!

Şair__ (Oturarak) Teşekkür ederim... İhya buyurdunuz. Fakat kiminle teşrif...

Andelib__ (Derhal) Bendeniz, üsdad-ı muhterim. (Tessümle) Andelib bendeniz... İsmim Andelib'dir.

Şair__ Teşrif ettim. Sebebi ziyaretinizi...

Andelib__ (Söze atılarak) Sebebi ziyaretim mi? Evet efendim, sizi tanıdığama sebeb... Ah! Üstad-ı muhterim sizi nestigattan maksadım... (sözünü durdurur.)

Şair__ Maksadınız?

Andelib__ (Heceyle) Ah! Üstadı-ı muhterim!... Maksadımı huzurhanımane söylemene bir türlü cesaret edemiyorum. (Kalkar)

Şair__ (Andelib'i gidecek zannıyla tesyii için kalkarak) O halde maksadınız, bir tezkire ile yaz buyurursanız.

Andelib__ (Tekarar oturarak) O: Hayır... Durunuz üstad-ı muhterim! Söyleyemem.

Şair__ Evvela lütuf edinizde bana her sözünüz arasında üstad-ı muhterim diye hitap itmeyiniz. Sinirime dokunuyor.

Andelib__ Başüstüne üstad-ı muhterim.

Şair__ (Tebessümle) Zinem dediğimi anlamadınız.Daha pek genç olduğumdan üstad-ı muhterem değilim... Bana sadece meslektaşım deyiniz. Vekarı arzu buyurur iseniz buna birde meşhur sözünü ilave ediniz.

Andelib__ Pekala benim meşhur meslekdaşım! (Şair oturur.) Sizinle müşteraken bir esir yazmak için mehriyalkul zeka ve ferasetinizden müstefid olarak gerek-i şevk vesirur olmak fikrindeyim. Bunu benden derbiğ etmeyiniz; biderbiğ ediniz.

Şair__ (Biraz hiddetlenerek) Beraber eser yazmak mı!... Fakat ben sizi tanımıyorum.

Andelib__ (Gayet malumiyetle) Arz ettim ya, Andelib bendeniz... İsmim Andelib'dir.

Şair__ Evet, bunu anladım. Lakin bilemem hiç bir esir tabii ettirdiniz mi? Şiir, nesir gibi bazı şeyler yazdınız mı?

Andelib__ Evet efendim, yazdım. Reçel Kavonuzunda Seninkiler, Dağda Köstebekler Anu Enli İki uzun şiirim vardır.

Şair__ Pekala! Pekala! Bunları bana gönderinizde bir kere okuyayım. Ve...

Andelib__ O! Hayır olmaz üstad-ı muhterem! Olmaz.

Şair__ Neden?

Andebi__ Hevabu ahtemi terinle vücüda getirdiğim eserimin... Ah! Gece karanlıklarında el yordamıyla yazdığım eş'arımın tecmilatı birer birer tefrik ve temyiz için bir meşhur şairi, bir mahruri, bir zekayi mecisimi icbar etmek... Hiç benim haddime mi! Nezih pek kıymetdar olan vaktinizi bu çocukça şeylerle gayb ettirmek... Hayır, hayır mümkün değil! Üstad-ı muhterem mümkün değil!

Şair__ Fakat ekrisizinle müşteriken bir esir yazmamı arzu ediyor iseniz...

Andebi__ (Tavr-ı şairane ile) Evet üstad-ı muhterem! Evet. Bu benim arzuy*u şedidim ve hayal medidimdir. (İstirhamla) Bunu red edemzsiniz değil mi? (Şairin ellerini öper.)

Şair__ (Müteşşir olarak) Pek iyi! Olur, redetmem.

Andelib__ (Şairin ayaklarına kapanmak isteyerek) Ah! Üstad-ı muhterem.

Şair__ (Andelib'i tutup yerine oturtarak) Rahat durunuz. Ben kimsenin ayaklarıma kapanmasını istemem. Söyleyiniz bakayım benimle beraber ne yazmak fikrindesiniz?

Andelib__ (Gözlerini tavana direk kuvvetli bir seda ile) Bir numune-i eş'ar ı edebiye... İbka-i nam edecek bir kitap...

Şair__ Şüphesiz...Fakat ne kesim eserden... Bir roman mı?

Andelib__ (Sevinçle) Evet, tamam, bir roman. Büyük bir roman.

Şair__ Pekala! Ey bu roman!...

Andelib__ (Kollarıyla kendine sarılarak) Bilseniz ne kadar zamandan beri bunu tehanbul ediyordum.

Şair__ Gerçek mi?... Ey bu romana dair...

Andelib__ (Aynı halde) Bu romanın tabii olunacağı gazetelerde ian edilecek... İlanın başına (yavaşça) sizin resminiz, üstad-ı muhterem! Sizin resminiz konacak. Yani başında da (kendinden geçerek kuvvetli bir seda ile) benim resmim! Ah! Benim resmim bulunacak!

Şair__ Evet, fakat en evvel lazım olan şey...

Andelib__ (Güya yazmaya başlayacakmış gibi yazıhaneye sandelyesini yaklaştırarak) Ne vakit işe başlayacağız? (Masanın üzerinde yer açmak için öte beri bir şeyleri iter.) Sizin emrinize müntezarım üstad-ı muhterem! Siz benim için hiç sıkılmayınız. (Fesini çıkarıp şairin önüne kor) Şimdi başlayalım mı?

Şair__ (Andelib'in masanın üzerinde karıştırdığı şeyleri düzelterek) Hayır, durunuz, öyle olmaz... Şufenizi aklnızda evvala bana yazacağımız şeyin esasını söyleyiniz. (Yazmaya hazırlanır) Vede...

Andelib__ (Fesini alarak sevinçle) Hangi esası?

Şair__ Romanın esasını?

Andelib__ (Fesini giyerek) Ha! Evet.

Şair__ Bu güncel bir roman mı olacak?

Andelib__ (Sevinçli) Evet güncel bir roman. Hem de mali.

Şair__ Bazı açık yerleri de var mı?

Andelib__ (Daima sevinçli) Evet bazı açık yerleri de var. Hem pek acıklı! Hikaye piyesi!

Şair__ Onları karıştırmasan fena olmaz. Ççünkü insan bilmeyerek zelf-i yare dookunuyor... Her neyse vak'anın tarih-i cereyanı?

Andelib__ Hangi tarihte isterseniz üstad-ı muhterem. İsterseniz tarih istibdadde olsun. Ama yine siz bilirsiniz hangi tarihte ister iseniz...

Şair__ (Teacüble) Nasıl hangi tarihte ister isem?

Andelib__ Evet. Tarihini siz ta'yin edin.

Şair__ Ben mi ta'yin edeyim! Pek iyi! Vaka nerede geçiyor? Hangi memlekette?

Andelib__ Sizin neresi hoşunuza giderse. İşinize gelirse Fizan'da...

Şair__ Her ne ise fikir ne?

Andelib__ (Teacüble) Nasıl fikir?

Şair__ Canım öyle ya!... Bu romanı yazmakdaki fikir? Maksad?

Andelib__ (Biraz geri çekilerek) Benim! Benim roman yazmağa dair fikrim yok!

Şair__ (Sandelyesinden kalkıp oturarak) Öyleyse siz bana bir roman yazalım diye nasıl okuyorsunuz?

Andelib__ (Tabiyan şahısla) Afv edersiniz efendim. Ben roman yazmak istiyorum demedim. Siz bana "bir roman yazalım" dediniz. Bende bitabi' hatr-ı aliniz için.

Şair__ Ya!!! Öyle mi! O halde siz afv edersiniz. Ben yanlış anlamışım. Pek ala teklifiniz nedir?... Bir tiyatro risalesi yazmak mı?

Andelib__ (Serur ve şiddetle sandelyesini öyle bir halde şaire yaklaştırırki ikiside Hisar'ın tam karşısına gelir.) Ah! Evet! Öyle!... Bir tiyatro risalesi!... Evet bunu yazalım. Bilseniz ne kadar hoşuma gidecek!... (Şaire sokularak) Haydi! Haydi! Yazalım.

Şair__ (Geri çekilerek) Müsade ediniz... Bu tiyatro piyes hakkında piyesi hakkında fikriniz ne?

Andelib__ Fikrim mi ne?

Şair__ Öyle ya! Bu kitabın esası için ne gibi teduratınız var?

Andelib__ Dünyada bundan kolay ne olur biraz düşününce hemen bulunur. Hürriyet, müsavvat, adalet, ihvet...

Şair__ Pek iyi! Sizde düşünüp buldunuz mu?

Andelip__ (Tereddütle) Hayır... Üstad-ı muhterem!

Şair__ (Biraz geri çekilerek) Öyleyse biz ne yazacağız roman değil, tiyatro değil... Aşunandan bir şey mi? Bir vak'a-ı tarihiye mi?

Andelib__ (Kendinden geçip kemalser atlesinde liyesini şaire o derece yaklaştırır ki şair geri çekilmeye mecbur olur.) Şuvenat!... Vak'a-ı tarihiye!... Aman Yarabbi! Aman Yarabbi! Sizinle şuvenat yazmak ne saadet! Bir vak'a-ı tarihiye yazmak ne adalet!...

Şair__ Ey buna dair ne esaslarınız var?

Andelib__ Ne gibi esaslarım mı var!... İstibdad.. Hayır, hayır. Bu olmaz... Hürriyet, mesavet, adalet, acvet... Daha neler, neler... var... yüz tane, var üsdat-ı muhterem! Bin dane var... on bin dane var...

Şair__ Kafi, kafi. Yalnız birini söyleyiniz.

Andelib__ (Şaşırarak geri çekilir) Birini söylemek!... Ben... Birini... O? Hayır, hayır, olmaz. Olamaz. Almadan gelmez. Mümkün değil.

Şair__ Ne demek! Niçin!

Andelib__ (Mütesserane) Düşununüz, düşununüz bir kere üsdat-ı muhterem!... Ya nekil edeceğim şihuşiniz gitmez ise... Ye onu yavan. Yağsız, tutsuz, bibersiz, fena bulur iseniz! (Hüngür hüngür ağlayarak) A! Hayır, hayır. Almadan gelmez.

Şair__ (Yerinden kalkarak) Pek iyi! Pek iyi! Şimdi siz beni dinleyiniz. Bu tatlı mülakatımıza burada lütfen hatim verelim. Artık yetişir. Tahammülüm kalmadı. (açaıngırağı çalmak için elini uzatır)

Andelib__ (Yerinden fırlayıp şiddetle şairin elini tutarak) Siz... Siz çıngırağı çalarak uşağınızı buraya çağıracaksınız?

Şair__ (Diğer elini çıngırağa uzatarak) Müsade buyurunuz.

Andelib__ (Şairin diğer elini de tutarak) Siz... Siz beni... Siz bana... Beraber bir eser yazmak serur ve saadetinden beni mahrum mu edeceksiniz? Hani ya müsavet... Hani ya adalet! Nerede kaldı?

Şair__ (Ellerini kurtarmaya çalışarak) Fakat zannedersem...

Andelib__ (Şiddetle şairin ellerini sıkıp bırakarak elem ve teasürle karışık bi tavurla) Ah!... Bu sizin hakkınızdır üsdat! Hakkınızdır!... Benim bu genç yaşımdaki derayet ve ehliyetim bir yavru kuş gibidir. Henüz sema-i edebiyata laikiyle bir vaaz etmeden kanatlarımı vurmak hakkınızdır. Ellerinizle bağrımı parçalayıp hatamı çıkarmak, çıkarlarımı koparmak hakkınızdır. (Kapıya doğru giderek) Benim pembe ümitlerim mahv olduktan sonra sarı haliye ile yaşamakdan ise bari beyaz ölümle ölup kara toprağa gireyim! Akacak kanım kaynar kaynar başınızdan aşağı aksın!... Kendimi öldüreceğim!

Şair__ (Usançla) Pek ala! Haydi gidip öldürünüz.

Andelib__ (Tekrar gelerek) Kendimi şurda, sizin odanızın kapısı önünde öldüreceğim. Günahı boynunuza.

Şair__ (Yerinden fırlayıp, andelib'i tutarak) Yok! İşte bu olmaz!

Andelib__ (Kendini kurtararak) Evet, evet olur. Hem pek ala olur. Hür değil miyim!... Bu kapıdan çıkarken benim cesedimi çiğneyerek çıkmanızı işsterim. (Masaya yaklaşıp cebinden kirli mendil inhitar, içi boş portumune vukayeninden kağıt, defter, gazete çıkarar. Ve hepsini masanın üzerine koyar.) İşte bunları benim yadigarım olarak saklayınız.

Şair__ (Yazıhanesini koşup Andelib'in koyduğu şeyleri bir tarafa itererek) Rica ederim. Yazıhanemin üzerini kirletmeyiniz.

Andelib__ (Fesini şairre vererek) Size fesimi de murad olarak bırakıyorum. İçi hasırsız ama yenidir. Alevdağ! (Gitmeye davranır)

Şair__ (Andelib'i eteğinden tutarak) Rica ederim. Rahat durunuz.

Andelib__ (Şaire dönerek) Hayır, hayır. Bırakınız. Gidip kendimi öldürecerğim... benim hep ümidim, hep arzum sizinle müşatereke bir eser yazmak idi. Madem ki siz bunu red ediyorsunuz. Şimdi bana ölmekten başka bir şey kalmadı... Gel yetiş ey kırmızı ölüm. Artık mai hayata elveda!

Şair__ (Andelib'i eteğinden çekerek) Lakin... Hay-i belayı bedla!... hangi renkte olursa olsun ben ölümünüzü arzu etmem.... Olmaz... İstemem...

Andelib__ (Kendini kurtarmaya çalışarak) Hayır, bırakınız öleceğim.

Şair__ (Bırakmayarak) Olmaz. Ölmeyeceksiniz.

Andelib__ Artık hayat bana haram olsun.

Şair__ (Andelib'in kapıdan çıkmaması için önünü keserek) Olmaz diyorum... Geliniz. Ne yazmak istiyor iseniz müşeterekan yazalım...

Andelib__ (Birden bire şairin ayaklarına kapanır sonra omuzlarına sarılıp kollarını şairin boynuna ve ayaklarını beline sararak şairi öpmeye başlar) Ah! Üsdat-ı muhterem!... (Öperek) Ne sa'adet! (diğer yanağından öperek) Ne mesret!

Şair__ (Boğulma derecesine gelir ve hayli uğraştıktan sonra kendisini kurtararak) Off!!! Evet, evet... Pek iyi! Oldu! Oldu! Sizinle bir şey yazacağız (Andelib'in masasının üzerine bıraktığı şeylerei iade ederek) Evvela şunları alınız. (Masanın üzerinde orak meyanında bir şey arar.) Hürriyet gelmesinin suv-i istimal edildiğine ve hürriyet ile edeb gelmesinin tevvum olduğuna dair bir şey kaleme almış idim. Onu size vereyim de... Hah! İşte!... Mesude halinde... (Andelib'e kağıdı uzatarak) Alınız. Bunu tusi'a-i vetiziyan ediniz.

Andelib__ (Kağıdı iterek) Nasıl! Ben mi!... Ben mi!... O! Düşünmüyor musunuz üstad-ı muhterem?... Sizin fenerinizi tahrib ve tehrif etmek gibi bir tehlikeye ben kendimi nasıl atarım?... Bu, bu cinayet, bir celadelik olur!

Şair__ (Alıklaşarak) Ey!... Öyle ise!... Ne olacak!... Fikri ben bulayım; tevsi-i ve tezyinini de ben mi yapayım?... Size söylerek yazdırmamı mı istiyorsunuz? (Yazıhaneyi işaret ederek) Pek iyi! Hanginiz sıkılmasın... Oturunuz şuraya. Ben söyleyeceğim siz yazacaksınız.

Andelib__ (Şaşırıb mahcubane) Ah! Üstad-ı muhterem oraya! Sizin sandelyenize oturmak! (Sandelyeyi alıp öperek) Bu mübarek kalemleri tutmak! (Birden bire kalkarak) Hayır, hayur bir harf bile yazamayacağım! Daha iyisi bizzat siz yazınız.

Şair__ Ben mi yazayım!... O halde sizin müşterek eser yazmakdaki vazifeniz ne olacak?

Andelib__ Benim mi?

Şair__ Evet sizin.

Andelib__ Pek sade!... Siz yazdıktan sonra ben de yanlışları teşhih edeceğim.

Şair__ (Boğulurcasına bir halde hayret ve hiddet ile karışık bir sekvetle) A!!!... Siz... benim... yanlışımı!... (Andelib'i gayet ihtiyatla kapıya doğru iterek) Pek ala!... Olur. Olur. Fakat bugün pek aceliyetim var... Sonra ben size haber gönderirim... Şimdi siz teşrif ediniz de benim...

Andelib__ (Şaire dönerek) Zahmet buyurmayınız üstad-ı muhterem! Ben kendim gelirim. Buna pek acele ediyorum... Bilseniz bu benim için ne derur, ne saadettir... Yakında sizinle teşrif edeceğim değil mi üstad-ı muhterem?...

Şair__ Öyle ya! Öyle ya!... Müsterih olunuz. Uğurlar olun.

Andelib__ Allah ömürler versin, benim meslekdaşım. (Andelib çıkar. Sokak kapısının kapandığı işitilir.)

Şair__ (Bağırarak) Hamit! Hamit!

DÖRDÜNCÜ MAHLAS

Şair, Hamit

Hamit__ (Kapının önüne gelerek) Efendim.

Şair__ Niçin bu adamı içeriye aldın? Ben sana her kim gelirse gelsin burada olmadığımı söyle dememişmiydim?

Hamit__ Demiş idiniz.

Şair__ Ey! Demin anlayamamışsın?

Hamit__ Anladım.

Şair__ Sözümü tekrar ettirme, haydi işine git. (Hamit durur)... Ne duruyorsun gitsene a!

Hamit__ Bir kadın gelmiş. Yanında bir de kokana var... Sizi görmek istiyor.

Şair__ (Teacüble) Bir kadın mı!... Nasıl kadın?

Hamit__ Kadın gibi kadın.

Şair__ Kibarca bir şey mi?

Hamit__ (Sırıtarak) Para çıkını göstermedi.

Şair__ Öyle değil bedla... Sanki üstü başı temiz mi!

Hamit__ Temiz!...

Şair__ (Etrafa) Mutlaka eş'arıma ceyran olanlardan biri olacak. (Hamit'e) Şurada benim lev şişemi ver. (Hamit etrafına bakınır) Ta şurada, küçük masanın üzerinde bir

torba koku şişesi, onu ver. (Hamit şişeyi verir. Şair saçına, sakalına, üstüne, leventa sarı şişeyi iade ederek) Şuradam satırımı da ver. (Hamit asılı redingunu şaire getirir.) Hamit git o hanımı buraya getir.

Hamit__ Kokonayı ne edeyim?

Şair__ Onu da beraber getir. (Hamit çıkar demek bu hanım alafranga bir şey. Dam-ı sevinirle gezici. Bir müddet sonra rastıklı, düzgünlü ve hiç bir münasebet olmayacak suratta süslü; ve gayet çirkin hamamla tualeti makmal ve kendisi çirkin bir madam sonunda içeri girerler. Hamit gider.)

BEŞİNCİ MAHLAS

Şair, Nesime, Meri

Şair__ (Nesime'nin yüzüne bakmayarak birden Meriyle) Buyrunuz hanım efendi.

Nesime__ (Aşuve ile selam vrerek) Efendim. Rahatsız ettik.

Şair__ Aman efendim, o nasıl söz. (Nesime'nin yüzünü görerek etrafa) Vay! Bu ne mehrumat şekil şey.

Meri__ (Şaire yaklaşarak) Bu nejur mübra.

Şair__ (Meri'yi görüp ekşi çehre ile) Bu nejver madam!

Meri__ Yerdin!... Madam değil. Madam u azil.

Nesime__ Efendim meri daha kocaya varmamıştır.

Şair__ Ya öyle mi! (Etrafa) Kırk beşlik var.

Meri__ Daha nişanlanmadım bile...

Şair__ (Fransızca) Zuvuu dömerd milyarder madmazel!

Nesime__ (Yanlış Fransızca ile) Avekergare meri poporle Fransa.

Şair__ Ne buyurdunuz?

Nesime__ Yani... şey... Meri maalesef Fransızca bilmez. Benim müdesteremdir.

Şair__ Ya!... Bin defa affınızı talebederim madmazel.

Meri__ Mersi... Bir şey değil.

Nesime__ (Daima işve ile) Geçende ceridenin birinde...

Şair__ Lütfen oturunuz.

Nesime__ (Oturarak) Mersi... Geçende ceridenin birinde...

Şair__ Madmazel siz de oturunuz.

Nesime__ O ayakta dolaşır. Adetidir. Sizin o güzel tablolarınızı seyredecek. Resim meraklısıdır. (Meri odada dolaşır. Şair yerine oturup endişe ile ikide birde Meri'ye bakar.) Geçende ceridenin birinde... Ama bilmem hangisinde... O kadar çok gazete çıkıyor ki adlarını ezberlemek mümkün değil. Siz hangisini okursunuz?

Şair__ (Gözleriyle meri'yi takip ederek) Hangisi ile geçerse.

Nesime__ Çok iyi edersiniz... Ne ise ceridenin birisinde kadınların da erkekler gibi mültehedmet etmesini ve okumak yazmak bilen kadınların gazetelere yazı yazmasını tavsiye etmiş idiniz.

Şair__ (Daima meri'yi gözetleyerek) Evet ve zaif nüsvane dair yazdığım bende de.

Nesime__ Ah! Manşör mösyö! Sizin bu bendeniz bir çok malumatlı kadınlar gibi cariye-i güzide. (Düşünerek) Şey etti... Aman bakayım ne ettiydi?... Fransızca nasıl derler ona? İkamedden çıkmış!

Şair__ Antu seyazmı.

Nesime__ Pardon bu kelimeyi. Ne demektir?

Şair__ (Hemen masanın üzerinden kamus-u açıp bu kelimeyi bularak nesime'ye gösterir.) Antuseyazmıtehziyin ve tacib-i mevcub olmak, hayetde bırakmak, heycana getirmek, mehyic etmek...

Nesime__ Hayır, hayır öyle etmedi... Anlı bir şey etti ama...

Meri__ (Nihayette bir resim levhasının önünde önünü dönüp) Fransızca an işan demek imiş. Bunu bana şapkacı Zabil söyledi.

Nesime__ (Meri'ye dönerek) Benim dediğim Zabil'in dediğini an değil. (Şaire) Başı anlı bir kelime enkürüne... Hayır öyle de etmedimi...

Şair__ Ankurazemi? Yani gaynetemi götürdü?

Nesime__ Tamam! Evet. İşte öyle etti. (Bu aralık meri gelip masanın diğer başına oturur.. Ve şair ile nesime'nin konuşduğu müddet masanın üzerinde bulunan kitab, kağıt, kalem vesaire gibi eşyayı karıştırır. Şair hem nesime ile konuşur ve hem de meri'nin karıştırdığı şeyleri alıb diğer tarafa koyar.)

Nesime__ İşte bu yazdığınız bendi okur okumaz cariyenize bir cesarettir geldi. Hemen birden fırladım. (Oturur) Yazmağa başladım.

Şair__ Çok iyi ettiniz. (Meri'nin elinden kitabı alarak) Pardon madmazel!

Nesime__ Ebelerin alim-i insaniyete ettikleri hedimete dair... (Birden bire) Fakat rica ederim bey efendi validem ebe olduğu için taraftarlık sevdasıyla bu bendi yazdım zannetmeyiniz.

Şair__ İstiğfar! Valideniz hanımın ebe olduğunu şimdi sizden işitiyorum. (Meri'nin elindeki şişeyi alarak) Pardon madmazel!

Nesime__ İftihar etmek gibi olmasın ama, validem pek mahirabedir. Diplomalı, tecrübeli. Akerdülethane göre lazım görünüyorsa.

Şair__ Hayır efendim, bendeniz binarem.

Nesime__ (Kırıtarak) Ya öyle mi?... Cariyenizde tevellüm... (Utanıb başını çevirir.)

Şair__ (Etraf) Acaba kendini bana satmak mı istiyor. (Meri'nin elinden hikayeyi alarak) Pardon madmazel!

Nesime__ (İşve ile) Dul kadınlara... hatta pek genç yaşında dul kalan (içini çekerek) bi çare kadınlara dair de bir şey yazacağım.

Şair__ (Sıkıntı ile) Çok iyi edersiniz. (Meri'nin elindekini alarak) Pardon madmazel!

Nesime__ Ebeler hakkında yazdığımı müsade ederseniz okuyayım. (El çantasından bir kağıd çıkararak) Pek uzun değil başınızı ağrıtmam.

Şair__ (Sıkıntı ile) Size zahmet olmasın. Bendenize bıraksanız da okusam...

Nesime__ Aman bey efendi, yazım pek okunaklı değildir. Ne kadar olsa kadının yazısı. (Kağıdı şaire gösterir.) Baksanıza...

Şair__ (Bakarak) Fena yazı değil. (Etrafa) Tıbkı hampersüm nutasına benziyor.

Nesime__ Ben demin sernamesi (Okuyarak)

Ah! Ebeler ebeler
Ne mahmuder ebeler!
Ellerinden kurtulur
Necibe münetter gibiler.

Şair__ A! Maşallah! Sizde şairlikte var.

Nesime__ (İftiharla) Efendim bu şiir değil. Mani tarzında beyit. Dinleyiniz. (Okuyarak) <<Ebelerin bu alem-i insaniyete ettikleri hadimetleri inkar edenin alla iki gözünü kör etsin!>>

Şair__ A! Bu pek şiddetli!

Nesime__ Dinleyiniz. (Okuyarak) <<Düşununüz bir kere, pencerenin önüne oturup elinizi sokağınıza koyup düşununüz; ebeler nedir?... Beni beşeri olmakla beraber kadındır. Kadın nedir?... Beni beşeri doğurandır. Doğurtan kimdir?... Ebelerdir. Eğer ebeler olmaya idi beni beşer olmayacak idi.>> (Okumasını keserek şaire) Yani nasıl buluyorsunuz?

Şair__ Ne keski!

Nesime__ Koman?

Şair__ Ne keski. Yani ali alakalı!

Nesime__ Cariyenize ekşi dediniz gibi değildi.

Şair__ Estafurullah. (Meri'nin elindeki kağıtları alarak.) Pardon madmazel! Yırtılır.

Nesime__ (Okuyarak) <<Bu mecekhür manhuriyatı benemce ihraremti kim doğurdu?... Kadınlar. Kim doğurttu?... Ebeler. Biz annelere medyun-u şükeranız. Alim medeniyet her an, her lahza ebeleri aguş-u himayesine olmalı insaniyet ebeleri kucağında taşımalı. <<İşte bu kadar imza; Nesime.

Şair__ Bitti mi?

Nesime__ Evet. Şimdi bunu lütfen bir gazeteye gönderiniz.

Şair__ (Şaşırarak) Nasıl! Ben mi?

Nesime__ (Rica ve işve ile) Afv edersiniz. Erkeğim yok ki onunla göndereyim. Genç kadınların da gazete idarelerine gitmeleri münasib değildir. (Kağıdı şaire verir.)

Şair__ (Kağıdı alarak) Pek doğru! Veriniz ben hamit'le gönderirim.

Nesime__ Hamit'le mi? Nasıl Hamit'le?

Şair__ Bizim uşak Hamit'le. (Meri'nin elinden kağıdı alarak) Pardon madmazel kırılır.

Nesime__ (Gülerek) Ha! Ben Hamit dediğinizi başka şey anladım. Yani hamit edecek imişiniz gibi... Sizden bir ricam daha var. Malum ya kadınlar buldukça yok olur mu nesir pek efendi! Şu ilin melakatımızda göstermiş olduğunuz lütfikarlık pek hayır huvah olduğunuza deblet ediyor.

Şair__ (İstemeyerek) Hüsn-ü teveccühünüz.

Nesime__ Sizden bu kez ceğiz içinde bir ricam var. (Meri kırıtır.)

Şair__ Ne gibi?

Nesime__ Bunun tiyatroya pek merakı vardır. Ya evde aynanın karşısına geçip akşamlara kadar kendi kendine oynar. Söylenir. Validesi kızın bu halinden çıldıracak diye korkuyor. Kuzum bey efendi şunun bir çaresine bakın.

Şair__ Buna ben ne yapabilirim?

Meri__ (İşve ile) Çok!!! Herşey!...

Nesime__ Kız sen sus! Ben anlatırım. (Şaire) Bilmem hangi paşanın konağında vaktiyle leblebici o perasini oynamış. Sesi güzeldir. Haydi Meri bir şey oku. (Meri bile teklifane bir sesle bir o yöre parçası okur.)

Şair__ (Kulaklarını tıkayarak) O!!!

Nesime__ (El çırparak) Bravo! Bravo!

Şair__ (Devam etmek isteyen Meri'ye) Kafi! Kafi! Yorulmayınız.

Nesime__ Bey efendi. Şu kızı yani amatör kumpanyalarından birine tavsiye ederseniz minnettarınız olurum. Sayenizde mal mülk sahibi olur.

Şair__ Fakat hanım efendi bu amatör kumpanyaları bugün varsa yarın yoktur. Agane-i maliye modası kaçınca, yani artık halkımız agane veremeyecek bir hale

gelince bu amöterlerinde işi biticek... Hem niçin diğer temelli tiyatro kumpanyalarından birine girmiyor?

Nesime__ A beyim bu amatörler ortaya çıktı çıkalı bu temelli tiyatro kumpanyalarının temeli kaldı mı ya... Hem validesi diyor ki genç kızlar için (hicabeli) tiyatro kumpanyaları pek tehlikeli imiş.

Şair__ Vak'a orası öyle ise de...

Meri__ Tiyatroda diğer ne türden tutunuzda taa küçük rol oynayan aktöre varıncaya kadar (ezilib büzülerek) kızların yanına sokulub kulaklarına deheşetli, hem pek dehşetli şeyler söyler imiş.

Nesime__ (Teacüble) A! A!

Meri__ Boğazınıza sokulur böyle.

Şair__ Evet. Evet.

Meri__ Perdecinin herifide sayar isen sonra biletçiler falan... Cümlesi arsızlık ederlermiş...

Nesime__ İşte bunun için validesi Meri'nin hüsgaran kumpayasına girmesini istiyor.

Şair__ İyi ama orada da diğer küfürler pek sert, pek acaib. Aktörler ağrib-i garaib.

Meri__ (Ayağa kalkıp şaire) Aman benim! Söz bilirseniz.

Şair__ Pek iyi. Elimden geldiği kadar çalışırım.

Nesime__ (Kalkarak) Lütfünüzle var olunuz müneşir ben.

Meri__ Teşekkür ederim.

Nesime__ Teşekkür ederiz.

Meri__ Teşekkür eder.

Şair__ Kim?

Meri__ Validem.

Nesime__ (Şaire sokularak) Lütfen cariyenizi de bir gazete idaresine tavsiye eder ve mahruru takdim ederseniz arzu ettiğiniz vecihle çalışırım.

Şair__ (Biraz infial ile) Takdime lüzüm yok tavsiye etmek kafi.

Meri__ (Nesime'nin taklidini yaparak) Lütfünüzle var olunuz münaşir bey.

Nesime__ Minnetdarınız (temane eder.)

Meri__ Minnetdarınız (revarans yapar.)

Şair__ (Her ikisini de hitaben) Minnetdarınızdırlar.

Nesime ve Meri__ (Beraber) Kimler?

Şair__ Valideleriniz.

Meri__ (Rol yapar gibi) Ah! Siz ne kadar büyük, ne kadar güzel, ne kadar merhametlisiniz. (Şairin elini tutarak) Veriniz elinizi tutayım. Benim oynayacağım rolün nasıl olduğunu göreceksiniz. (Şairin elini bırakarak) İşte size aşikane bir parça. (Kollarını açarak) Gel benim gel... Gel benim özüme sizi seviyorum. Sizin için ölüyorum... gel kucağıma gel... (Mani vüsane bir türle kollarını indirerek) Ah! Hain! Ah! Zalim!... Beni rededi yorsun ha! Öyleyse ben senin kucağına atılayım! (Hemen şairin boynuna sarılır.)

Nesime__ (El çırparak) Bravo! Bravo!

(Şair kendini Meri'nin kolları arasından kurtarmaya çalışır. Bu aralık Hamit içeriye girer. Meri'yi şaire sarılmış görünce hemen arkasını döner.)

ALTINCI MAHLAS

Evvelkiler Hamit

Hamit__ (Arkası dönük olduğu halde) Efendim geliyor.

Şair__ (Meri'den kendisini kurtararak) Ne geliyor?

Hamit__ (Daima o halde) Misafir.

Şair__ (Teacüb ve hiddetle) Yine mi?

Meri__ (Şaire yaklaşarak) Nasıl rolüm?

Şair__ (Meri'yi iterek) Hamit yüzüne dön. (Hamit Kemal tereddütle döner)

Nesime__ (Kahkaha ile gülerek) Galiba Hamit oyundan mütasır oldu.

Hamit__ (Önüne bakarak) Efendim, Suadi efendi geliyor.

Şair__ (Telaşla9 Buyursun! Buyursun1 (Etrafa) Başka türlü bu kadınlardan kurtuluş yok.

(Hamit süratle çıkar.)

Nesime__ Erken misafir mi geliyor?

Şair__ Evet, evet. Efeyle mühim bir işimiz var da... Ben sizin tusiyenameleri size yazarım. Siz bir adam gönderip aldırınız.

Nesime__ Meri'yi gönderirim alır.

Şair__ (Telaşla) Hayır, hayır. Ona zahmet olur.

Meri__ Öyle ise gönderiniz... Yahut (işve ile) lütfen siz getiriniz.. beyoğlu. Tarlabaşı. Yigirmi dokuz.

Şair__ Pek iyi.

Nesime__ (İşve ile) Müsadenizle benim. İnşallah teşkire gelirim. (Kapıya doğru gider.)

Meri__ (Gayet oynak bir halde) Beyoğlu. Tarlabaşı. Yigirmi dokuz. Meri. (Nesime ile beraber çıkarlar.)

Şair__ (Arkalarından bakıp geniş bir nefes alarak) Of!!!

Fakat bu ne kepazelik!... Vak'a kadınlarımızın da inhad ve bend-i benleriyle örtbaslı elazım ise de... Bu içim pek öyle yadigarlar ile değil!...

YEDİNCİ MAHLAS

Şair, Suadi ve Sonra Hamit

Suadi__ (Pardesüsüyi omzuna atmış ve elinde kalın bir baston olduğu halde yıldırım gibi bir süratle girip telaşla) Evvela kısaca sabah şerifeler hayır olsun.

Şair__ Vay! Suadi Efendi... Birader sefa geldin. Seni Allah yolladı. Pek meşgul bir münasib kalmış idim.

Suadi__ (Gezinerek) Resmiyeti bırakalım.. Sen siyah-i şairlerden olduğun için vak'a siyahilerisini bulmak, görmek adet olduğunu bilir ise de... Deminden tıraş olurken düşündüm, taşındım. Alenen hürriyetten biri herkes tiyatro merakına düştü. Kimisi oynuyor, kimisi yazıyor. Biz ne duralım? Dedim. Hemen yine bir tiyatro piyesi yazıvermek fikri geliyordu. O kadar güzel ki ad-ı tekiyamak gibi... Seninle beraber bunu yazmak için hemen buraya gedim. İşine gelir değilse ha?

Şair__ Fakat ben...

Suadi__ (Şairin sözünü kesip masanın etrafında dolaşarak) Bu mükemmel bir piyestir. Zihnimde hepsi tamam. Yedi dakika içinde baştan aşağı kadar yaptım. Görüyorsun ya, ne kadar süratli çalışıyordum! Değil mi ha?... Yedi dakikada bunu yazabiliyor idimde... Fakat aklıma sen geldin.. Malum o geçen gün yeni amatör tiyatrosuna gitmek için sen bana on buçuk kuruş ödünç vermiş idin. (Sola geçerek) Bu hatırıma geldi. (Şaire dönerek)

NEAR E... LIBRARY 1988 - LEFKOŞA ...SITY

İşte o anda kendi kendime dedim ki: <<Haydi gidip şunun parasını vereyim.>> (Elini yeleğinin cebine sokar.)

Şair__ (Kalkıp elini uzatarak) Adam sende. O kadar acelesi yok idi.

Suadi__ (Cebinden bir diş helali çıkarıp dişini karıştırarak) Fakat vermeyeceğim; dedim.

Şair__ (Endişe ile) Vermeyecekmesin?

Suadi__ Hayır. Sana on değil. On bin, on beş bin kuruş vereceğim.. B u yazacağın piyesi mevki temaşaya koydurarak kazanacağız para ile işte bunun için geldim.

Şair__ Afv edersin birader. Benim ancak...

Suadi__ Ancak oturup yaz.

Şair__ (Şaşırarak) Sen niçin yazmıyorsun?

Suadi__ Ben pek asabiyim imlayı doğru yazamam. Hem de ayakda dolaşmalıyım. Zira ben başkaları gibi değilim. Bir piyes yazacağım fakat onu hem yazar, hem oynarım. Seyrederim. Taklidini yaparım. (Tehic ile gezinir) Evvela meyhaneye tertib edelim. Bu gayet elazımdır. Bunu hiçbir müalif düşünememiş. Yalnız yazmış (Şairin önünden masayı kaldırıp sağ tarafa götürür. Şair sandalyesi üzerinde önü boş kalır.) İşte mizansen böyle olacak. (Şairin önüne bir sandalye koyarak) Gördün mü? (Daima sandalyesinde oturan şairi kollarından tutup kaldırmaya çalışarak) Ben başka türlü çalışamam.

Şair__ (Suadi'yi men etmek isteyerek) Dur, canım, ne yapacaksın?

Suadi__ (Şairi kollarından tutmuş olduğu halde msaya daoğru sürükleyerek) Sus!... Şuraya otur, canımı sıkma. (Şairin ortada kalan sandalyesini alıp şaire vererek) Al şunu haydi! Haydi! Otur.... (Dolaşarak) Piyesimin eşhasıyla dolaşırım. Onlarla konuşurum. (Sıçrayarak) Onlarla çarpışırım. Döğüşürüm... (Bir sürü nazımla) Nasıl ha!... Hazır mısın? Yaz bakalım.

Şair__ (Etrafa) Hay, çılgın hay!

Suadi__ (Gezinerek) Piyesin ismi... Meşrutiyet... Bu isim nasıl?... Hürriyetmi diyelim. Yahut adalet. Ve yahut meşavet... V e yahut evcet... Ve yahut...

Şair__ (Suadi'nin sözünü keserek) Hayır, hayır ilk isim iyi.

Suadi__ Pek ala! Meşrutiyet olsun... 24 perde, kırk sekiz korniş... Şey tablo diyecek idim... Sahne bir meydanlık. (Dolaşarak) Sık bir ormanda geniş bir meydanlık. Hiç ses seda yok. Saat onu çalar.

Şair__ Nerede? Ormanda mı?

Suadi__ Ormanda.

Şair__ Canım ormanda saat olur mu?

Suadi__ Sen karışma yaz... Saat onu çalar. (Masanın üzerindeki çıngırağı alıp on defa çalar. Hamit koşarak gelir.)

Hamit__ (Nefes nefese) Geldim, efendim geldim. Aşağıda idim. Koşa koşa geldim.

Suadi__ (Şaşırarak) Ne istiyor?

Hamit__ Siz çıngırağı çalmadınız mı?

Şair__ Senin için değil Hamit.

Suadi__ (Hamit'i dışarı iterek) Senin için değil dedik ya. Haydi git işine, bizi rahatsız etme.

Hamit__ (Çıkarak teeccüble) Acaib? (Gider)

SEKİZİNCİ MAHLAS

Şair, Suadi

Suadi__ Tatsız şey!... Tam tatlı yerinde böyle kesmek? Tekrar başlıyorum.. Saat onu çalar. (Çalmak için çıngırağı alırken)

Şair__ (Çıngırağı vermeyerek) Çaldı ya.

Suadi__ Çaldı ama bu uaşak...

Şair__ Bir daha çalarsa o vakit yirmiye çalmış olur.

Suadi__ Bu da doğru. (Fesini arkaya doğru koyar. Perde süsünü manto gibi omuzlarına atar. Beline kılıç gibi bastonu sokar.) Bir genç kahraman haliyle gezinir.)

Şair__ Bu oyun askeri bir oyun mu?

Suadi__ Hayır, melani.

Şair__ Melani ne demek?

Suadi__ Mülk gelmesinin ahirine bir yağ nesibi aleve edince Fransızca feneri gelmesinin tercüması olur.

Şair__ Ya! Demek bu oyun cinli perili bir şey.

Suadi__ Evet, evet... Sen yazmana bak... Vak'a peri hürriyet ile afriyet-i istibdad arasında geçiyor... Ben öyle saçma şeyler yazmak istemem. Böyle esaslı almalı... Piyesimin içinde öyle uzun uzun can sıkıcı nesler yok. Kısa cümleler. Fakat manider.

Şair__ Eşhasıda iki kişiden mi ibaret?

Suadi__ Yok canım. Daha çok eşhası var. Sırası geldikçe söyleyeceğim... Metla-ı zalim namende biri, vardı ki tiyarak rolüdür. Sonra bir de ihtiyar. Nurani yüzlü biri var. Bu da adalettir. İkinci perde de bir çok masum çocuklar var bunlarında ismi ahvet... Ah! Görsen!... Komik rolünü görsen!.... Parmağın ağzında kalır. Kör, topal, kambur bir şey bununda adı mesavet...

Şair__ Bu oyunda hiç kadın yok mu?

Suadi__ Var... Ümid ve şer isminde iki genç kız var. Bunlar kanatlı melek rolü yapacaklar. Görsen ne parlak olacak, ne parlak!... Ne alkışlar alınacak! Bu melekler daima peri-i hürriyet başı ucunda uçucak... İşte meyz-i insan dediğin böyle olur... Fakat bu melekleri nasıl uçuracağım? İşte buna aklım ermiyor.

Şair__ Adam sende! Düşündüğün şeye bak. Bu günlerde ne gehzeur olan bu kadar amatör aktör kumpanyalarının bu kadar mahir de bir götürüleri var elbet birinden biri uçurur.

Suadi__ Her neyse bunu sonra düşünürüz. Haydi sen yazmana bak.

Şair__ Deseki bu senin piyesin mükemmel bir sahne meşrutiyeti erane edecek?

Suadi__ Evet. Ama ikinci perdeden sonra. Birinci perde peri-i hürriyet ile ifriyet-i istibdad arasında mücadele. Hem pek devamlı bir mücadele. Bazı öyle kulyalar var ki ifriyet-i istibdad peri-i hürriyete galiba edecek gibi görünür. Bir gün varsın oraya o ihtiyar adalet. O pirfeni girerde iş değişir... Ay az kaldı unutuyordum. Bu eşhas meyanında bir de şer-i penhiye ihad femanda biri var. İşte en güç rol budur. Korkuyorum ki bunu layıkıyla oynayacak bir aktör bulamayacağım.

Şair__ Canım elbet bu rolü oynayan da bulunur.

Suadi__ Bakalım. Bunu da sonra düşünürüz. Haydi sen yazmana bak.

Şair__ Bu senin peri-i hürriyet dediğin asker mi?

Suadi__ Asker. Hem de kahraman bir asker. Haydi sen yazmana bak. (Heyecanla dolaşmaya başlar ve masanın önünden geçerken beline kılıç gibi takmış olduğu bastonun ucuyla masanın üzerindeki kağıtları, kitapları yere düşürür.)

Şair__ (Birden kitapları toplayarak) Dikkat et birader.

Suadi__ Sözümü kesme. Peri-i hürriyetin söylediklerini dinle. (Ayaklarını yere vurarak at gibi sıçrar.)

Şair__ Ne o! Sen at gibi sıçrıyorsun... Peri-i hürriyet at üzerinde ni?

Suadi__ Hayır. (Sabırsızlıkla tepinir. Dehşetli bir tür alıp sedasını değiştirerek) İşte otuz üç saatten beri beni burada bekletiyorsun. Nihayet gelecek misin ifriyet! Gelecek misin sefil! Alçak! Yoksa benim oraya gelip suratına bir kaç takat atmamı mı bekliyorsun? (Bu aralaık Hamit şiddetle içeri girer.)

DOKUZUNCU MAHLAS
Evvelkiler Hamit

Hamit__ (Hiddetle) Ne! Ne! Bana mı tokat vuracaksınız? Geliniz. Vurunuz bakalım!

Suadi__ Bu herif deli midir nedir! (Hamit'den uzaklaşır.)

Şair__ Hmit ne oluyorsun?

Hamit__ Ne olacağım. Bu benimle uğraşmak istiyor. Deminden beri çıngırağı çaldınız. Şimdi de bu efendi ben gelmiyorum diye bağırıyor. Gelmezsen tokat vuracağım diyor. Haydi gelsinde vursun bakalım.

Suadi__ Bu söz sana değil sen istibdad mısın?

Hamit__ Evet, oldum.

Suadi__ Ne oldun?

Şair__ Hamit öyle değil... Sen iskigebet.

Hamit__ (Başını sallayarak) Çok şey!... Çok şey!... (Öfke ile gider.)

ONUNCU MAHLAS
Şair Suadi

Suadi__ (Kendinitoplayarak) Nerede kaldığımı unuttum... Ha! Evet. (Tekrarlayarak) Nihayet gelecek misin ifriyet! (Birden bire yerini ve sesini değiştirerek) Bu arada sahneye bir adam atılır. (Atlayarak) Bu gelen ifriyet-i istibdaddır. <<Ey! İşte geldim.>> diye bağırıp peri-i hürriyet dehşetli bir tür takınır. (Yerini değiştirp diğer tarafa şairin karşısına geçerek) Geldin ha! (Diye bağırır. İfriyete hücum eder. Elleriyle, ayaklarıyla, omuzlarıyla, hücum yapar.) Alçak! Sefil! Kendini müdafaa et bakalım. Elimden kurtulabilecek misin? Seni geberteceğim. (Bastonunu şaire doğru sallamaya başlar. Şair, evvela kitapların arkasına büzülerek kendini muhafaza eder isede Suadi de masanın üstüne çıkıp, muharebe ediyormuş gibi elinde bastonu etrafa sallar. Bu esnada içerde bir gürültü işitilir.)

Şair__ (Masanın altında) Aman! Suadi birader!... Dikkat et... Masa devrilecek...

Suadi__ (Masanın üzerinde sıçrayarak) Dur! Sus! Geberteceğim!

Şair__ Masa kırılırsa altında ezileceğim... Ben ifriyet-i istibdad değilim, Suadiciğim!

Suadi__ (Masanın üzerinden inip meaimetle) Rica ederim, sözümü kesme. Fenerimi alt üst ediyorsun. Hem artık korkma mücadele hitam buldu.

Şair__ (Masanın altından çıkıp sandalyesine ilişerek) Ah! Çok şükür!... Vurulan kim?

Suadi__ İfriyet-i istibdat. Vuruldu. Otların arsına yuvarlandı ağır yaralı. (Yere yatıp uzanır) İşte böyle yere yatıyor... O kahraman peri-i hürriyetde ifriyet-i istibdatın

yarasını sarıyor fakat dikkat ve ihtimamı bi huda. Çünkü istibdat olacak. (Sesini kısarak) Sesi çıkmıyor. Ancak işitiliyor.

Şair__ (Yazarak) Böyle sessizce daha iyi oluyor.

Suadi__ (Köpek gibi uluyarak) Ah! Canım yanıyor. Yanıyorum. Göğsüm yanıyor... Ah! İmdad! Su!... Yanıyor. Su yetiştiriniz su!

ON BİRİNCİ MAHLAS
Evvelkiler Hamit

Hamit__ (Elinde bir kova ile gelerek) Yangın mı var? Nerede? Neresi yanıyor?

Suadi__ (Doğrulup yerde oturarak) Yine mi bu!

Şair__ Bizi rahatsız etme Hamit.

Hamit__ (Şaşkın bir halde) Yangın yok mu?

Suadi__ (Daima oturarak) Sen deli misin, nesin?

Şair__ Bu ne sersemlik!

Hamit__ (Elindeki kovayı gayri ihtiyarı bırakarak) O!! Yaptınız ha!

Suadi__ (Kovanın yere düşmesinden korkarak derhal sıçrayıp kalkar) Aman!

Hamit__ (Eliyle yarayı ovuşturarak) Ha!... Hani yok mu o sulanın üstündeki taş bebek... İşte o kafama düştü.

Şair__ Hangi taş bebek?... Korkarım benim vanus hanlını düşürdün?

Hamit__ Ben düşürmedim. Siz burada depreşirken o kafama düştü.

Şair__ (Ma-i yusane) Kırıldı mı? O benim güzel hanlem kırıldı mı?

Hamit__ Kırıldı ya!

Suadi__ Sende bunun için mi buraya geldin?

Hamit__ Onun için geldim. Siziz gürültüyü komşular duymuş. İmam efendi yüncüyü göndermiş. Artık bu evden çıksın demişler.

Şair__ (Yerinden fırlayarak) Ne??? İşte bunun imkanı yok. Ben bu haneden gayet memnunum. (Hemen masayı kaldırıp eski yerine koyar)

Suadi__ Canım bu mesele ile sonra meşgul oluruz. Böyle ufak tefek şeylerle işimizi terk etmeyelim. Haydi başlayalım. (Eğilip birden bastonunu alır. Hamit bunu görünce kendisini dövücek zannıyla dışarı fırlar)

ON İKİNCİ MAHLAS
Şair Suadi

Şair__ (Suadi'nin üzerine atılıp tutarak) Ne yapıyorsun? Uşağımı mı döveceksin?

Suadi__ (Gayet sakince) Hayır... İfriyet-i istibdad öldü. Per-i hürriyet kılıcını kınına sokar. (Kılıcı kınına koyar gibi bastonun sol tarafına sokar)

Şair__ (Bastonunu çekip aldıktan sonra tekrar Suadi'nin eline vererek) Hayır, hayır... Artık peri-i hürriyet olmaktan vazgeç. Bastonunu adam gibi eline al. Bu sabah bu kadar kafi.

Suadi__ İyi ama...

Şair__ Alet tarifini sizin evde ikmal ederiz.

Suadi__ Yok!!! Mümkün değil. Bizim ev pek dardır. Bundan sonraki perdeler çok kalabalık.

Şair__ (Suadi'yi dışara iterek) Öyle ise tenha bir yerde geniş bir konak tutarız. Şimdi bir çok boş konaklar var... Haydi uğurlar olsun.

Suadi__ Evet evet. Benim otuz beş metre boyunda on yedi metre arzında salonlu bir konak biliyorum. Ucuzca, onu tutarız.

Şair__ Olur, olur. Hemen git sahibini bulur isen orayı kirala. (Suadi çıkar.)

ON ÜÇÜNCÜ MAHLAS

Şair, sonra Hmait

Şair__ (Saatine bakarak) Öğle olmuş. Koca bir sabah vakti zaii oldu. (Çağırarak) Hamit, Hamit!

Hamit__ (Gelerek) Geldim efendim.

Şair__ Haydi pılını pırtını topla da defol bakayım. Bana senin gibi sersem uşağın lazımı yok.

Hamit__ Beni kovuyor musunuz?... Neden?

Şair__ Sebebini mi soruyorsun?... Sebebi ben sana her kim gelirse evde olmadığımı söyle diye tenbih ettiğim halde sen buraya alemi doldurdun.

Hamit__ (Davranarak) O!!! Bana bakın efendi... Ben işimi bilen bi uşaklardanım. O sizin dediğiniz geleydi mutlak yok diyecektim.

Şair__ (Teccüble) Benim dediğim mi?

Hamit__ Evet.

Şair__ Benim dediğim kim?

Hamit__ Hakim.

Şair__ (Şaşkınlıkla) Ne!!! Hakim mi!... Ben sana hakim gelirse mi dedim. Her kim gelirse dedim. Hay ahmak! Budala! Sersem! (Şair ahmak, budala, sersem dedikçe geri geri çekilip nihayet dışarıya fırlar. Şair masasına mai yusane bakarak) Eyvah! Eyvah!... Yazık şu gayb ettiğim vakit sabaha!... Belki (şedevur) öleceğim bir naşide hürriyet yazıp iştihar edeceğim!

___ SON ___

« رسملی رومان » لك تیاترو تفرقه‌سی - نومرو ٤

شاعر

مضحکه ١ پرده

محرری

ابن‌الرفیق احمد نوری

(شاعر) نامنده‌کی بو بر پرده‌لك مضحکه‌نی مراتسز مؤلفلرندن (قسانرونك) (تیرمستر) (Cher maître) نام قومدیاسندن اقتباس ایدیلوب علاوه و تعدیل اولنه‌رق یازلشدر .

قاضی کوی ٢٤ اغستوس ٣٢٤

ابن‌الرفیق

احمد نوری

« اشخاص »

	اوینایانلر
شاعر	صاحب آر
عندلیب	نورالدین بك
صعودی	طولایان افندی
هت	[اوشاق] رفیق‌واجودیکلر
نسیه بنام	قادر خانم
بادموازل ماری	ویرژینی خانم

اشخاصك اطوار و اخلاقی :

شاعر — کندی اهلیت و کفایتنه بك کوه‌ن خیرخواه ، جدی و اورته یاشده بر ذاتدر .

عندلیب — یکرمی یش‌یاشنده ابدالجه ویلیشیق طورلی .

صعودی — اوتوز یش قرقلق، شاریق ، هر طور و حرکتی چیلغینجه .

هت — غایت یون و احمق،(بو رولی اناطولی آغزیله اویناتورسه خوش اولور)

نسیه — راستیقلی، دوزگونلی و یاشی کچکین اولدیغی حالده، کندینی کنج کوستره‌رك ایسته‌یی معلوم مات فروش بر عله قادینیدر .

ماری — بك اوغلی یادگارلرندن چیرکین فقط بك سوسلی و عارسز ، بیلیشیق بر قادین (قونوشه‌سی مختیف روم شیوه‌سیدر)

ملی عثمانلی تیاترسی موسکارلان جمعیتی طرفندن مکرراً موقع تماشایه قونیلوب رغبت عمومیه‌یی قزانمشدر .

تیاترده اویناداقلق حق صاحبنه محفوظدر .

دوردنجیسی ، نامطبوع ده‌قادان دها دوغریسی (بك بیله آتلیان) بر قوریه شاعر اولسونلر ... سیکرلیه طوقونه‌جقدن .. طیبی ... الخ ..

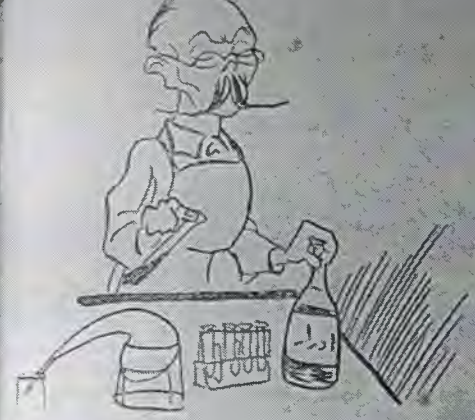

بشنجیسی ، کیمیاکر ... چوق اعلا نقطه‌لردار تحلیلاری خاطرمدن کچمك اوزره ایکن .. طیبی الخ

آلتنجیسی ، دوقتور ... مکمل ! نقطه‌لرلا متخصصی ایش ! اکلادکی مشیر... نورلا ! آرتق قورلا ایله اولنك اولوری ؟ ... طیبی الخ ...

یدنجیسی ، غایت یاقیشقلی اوتوزاوتوز یش‌یاشلرنده سیاه بیقلی بر آدم ، یالکز بیچاره یونان محاربه‌سنه قهرمانانه بر صورنده صول بجاغنی میدان محاربه‌ده وطن اوغورینه فدا ایتمش اولسه‌یدی ..طیبی الخ..

حسابه

مستحق

سداد نوری

سلانیك مطبعه‌سی

صاحب امتیاز ـ صبری

Directeur - propriétaire : Sabri Bey.

سن اونی صاغ جهنده بولمشکدر . زیرا بری صا
غه‌در ... چونکه قلمی صاغ ال طوتار وهمته‌یه
صاغ طرفدن باقیر . حقه‌نك وضعیتی وقلمك سیر
وحرکتی شمرا ایچون پك مهم مسئله‌در ... نه‌ایسه
هایدی کیت ! (همت چیقار . شاعر حقه‌نی صاغ
طرفه قویار . صکره صولده بر شیلر ارار . بوله‌مار .
یته صیرتلنه چنغرانی چالار .)

همت — (نهایتدن کلمرك) افندم ؟

شاعر — قلمار !... قلمارنی نره‌یه قویدك ؟ .

همت — (ماصه‌نك صاغ طرفنی کوسترمرك)
اوراده . صاغ باشده .

شاعر — (باشنی صاللایه‌رق) چوق نی !...
قلمار هیچ صاغ طرفه قوتوری ! ... اونلرك بری
صول جهتدر . زیرا انسان قلمی صول طرفدن صول
الیه آلوب صاغ الله ویردکدنصکره صاغ طرفه‌کی
حقه‌یه باتیرر . حقه‌نك وضعیتی و قلمك سیر وحرکتی
شمر ایچون پك مهم مسئله‌در ... لکن ... مادامکه
خدمتمه کیرمك دها بر ایکی کون اولیور ... انجق ..
بونکله برابر ... هر نه‌ایسه هایدی کیت .

(همت چیقار . شاعر ماصه‌نك اوزرنده هرشیئك
یرلی یرنده اولوب اولمدیغنی تعیاینه ایتدکدنصکره
ماصه‌نك اوکنده‌کی صندالیه‌یه اوطورر . فقط پردنیه
دالغوب نه‌نك اوزرینه اوطوردیغنه باقدقدنصکره
ارموزلرنی سیلکمرك شدتله چنغرانی چالار .)

همت — (کلمرك) کلدوم افندم ، کلدوم .

شاعر — بو صندالیه‌یی یازیخانه‌نك اوکنه نوبان
شمسیك همت ؟

همت — (دوشونه‌رك) بیلمم ... (پردنیه
ها !... بن .

شاعر — (ر ایله) سکا وجا ایدرم همت .
بوکا دقت ایت . بو صندالیه بنم صندالیم دکل .
بنم آلتده هروقت اوطوردیغم صندالیه اولمازسه بن
اوطورمم . مکر سن بك ترسیز ایمشسك ...
بنم خدمتمه کیرمزدن اول سن نرده خدمت ایدیور
ایدك ؟

همت — (صندالیه‌یی دکیشدیرمرك) بن ...
بر خواجه افندیك باشنده .

شاعر — نصل خواجه ؟... صاریقلیمی ؟

همت — دکول ... صاروقسوز . مکتبده صابو
اوقودور ... اوقومش آدم .

شاعر — (حقارتله) ها ! بر حساب معلمی !.
شمدی اکلادم . علم حساب درسلری وزن دربدر
بر آدمك ، شوریده ذهن بر عالمك باشنده . (وقارله)
لکن بورایی برادیب لبیبك مأوای شاعرانه‌سیدر .
بونی فراموش ایلمه . بناءً علی ذلك بنم مشغله
تنظیم اشعار وتوغل تولید افکار اصول وعاداتمه
نصب نظر اهتمام واحترام ایدلك لازمدر . زیرا شعرا
اثنای نوغلده‌حتی بوتوغلك آوان جزؤ لاینفکی‌اسنده
بیله کندیلرینی انجق لایتغیر عادت و اصوله تابع
قیله‌رق (بزطور مغرورانه ایله) فکرده‌کی اورونی ،
صنعت مسلاستده‌کی او سهولتی ، نظم ونثر ترتیبنده‌کی
او قدرتی حاصل ایدر . بونلر نوادراندن اولوب او
قدر قیمتداردرکه ... ابشته بونك ایچون بنم صندا
ایدی دکیشدیرمه‌ملی ... اکلادکی ؟

همت — (آیقلاشه‌رق) ها !... باش اوسته
اکلادوق .

شاعر — (اوطوره‌رق) یالکز اکلامقله اولماز .
اونوتمه ... سنوحات شاعرانه‌یی تشویشه الك بسیط
بر ترتیبسزلك سبب اولابیلور . حتی بر دکانی بجسم
بیله بوکا فارشو مغشوش قالور .

همت — (سیرینه‌رق) او سزك ذاتلرنکز .

شاعر — (ساده‌جه) بونی سنك حقکده
سویله‌یورم ... ها ! ... سکا صباح وقتنه دار
سویله‌دکلری ده‌خاطرکه کتیریورمیسك ؟ (اوطوردیغی
یردن صاغنه و صولنه وماصه‌نك اوزرینه شوراپه
بوراپه کوز اوجیله باقه‌رق سوزنده دوامله) وقت
مناسب بر شعر نظم ایتمك ، بر نثر یازمق ایچون الك
مساعد والك موافق بر زماندر .. ها ! بنی ! بالبداهه
عقله بر مصرع کلدی :

الشراح قبه بادیدر صباحك رونق
انجلا بولمقده‌یونکله‌فکر شاعرده‌بیلم

اکلادکی ؟ ... (همت تعجبله دیکلر) ابشته
بونك ایچون بنی صباح وقتی هیچ بر شیئله (صندا
لیه‌سندن براز قالقه‌رق کوزیله صاغ طرفنده ماصه
ایله‌دیوارك آره‌سنی اولچر) کلوب راحتسزاتمه‌ملی ...
دوشون ! بنم کبی بر آدمك وقتی قدر قیمتداردر .

(دائما اطرافنه باقه‌رق) وخاطرکدن چیقارمه‌کم بکا
ضایع ایتدیرمه‌حکم هردقیقه (ماصه‌نك صول طرفنه
باقوب کوزله دیواردن ماصه‌یه قدر اولان مسافه‌یی
اولچه‌رك) هرثانیه مشغله ذهنیه‌نك ذوق سلیمی آوانیدر .
وده ... (پردنیه‌یی دلدیرلوب فولاریی قووشدیرمرق)
فقط اورته‌ده دکل ! یرندن اویناماش .

همت — (خوفله) یرندن‌بی اویناماش ! ...
نه کز ؟

شاعر — (بارلایه‌رق) یازیخانه‌م . یازیخانه‌می
یرندن اویناتمشسك ... نه ... ما ... میله ...
یرنده دکل . (صول طرفه کچوب دیوارك باشنه
طوره‌رق) قاچ قدم وار ؟

همت — (نرده) اکلایه‌مدم .

شاعر — قاچ ایاق وار دیبورم ؟

همت — (تعجبله) ایکو ...

شاعر — (اوموزلرنی سیلکه‌رك) اویله دکل
جانم ... دیواردن یازیخانه‌یه قدر قاچ ایاق ؟

همت — (صاغ طرفنه دیواره کیدمرك) ها !..
شو ... ! (ایکیسی یردن ایاقلریله اولچرك یازیخانه‌یه
یاللاشورلر) بنم آیاغومله اون ایکو ...

شاعر — بنم ایاقلرمله‌ده اون ... تامیروزن
ذوی الخمسه ... ماصه‌یی پرآز کنده‌کم طوغروجك .
(همت چکو) یتیشور ! (کیدوب یرینه اوطورر) ...
بنه دیبورم ! ... ها ! اوت ... خاطرکدن
چیقارمه‌کم وقت صباحك هردقیقه‌سی بلکه هرثانیه‌سی
مشغله ذهنیه‌نك ذوق سلیمی آوانیدر . بناءً علیه
بنی تعجیزدن توانی ایت وهرکیم کورسه یوقدی ...
اکلادکی ؟

همت — (طالغین) اکلادوم .

شاعر — اونوتمه . هرکیم کورسه یوق دیرسك .

همت — اولور . (چیقار)

ایکنجی مجلس

(شاعر یالکز)

(شاعر الله قلمی الوب ودیکر الته‌باشی طاباپوب
تفکرانه طالار . بیراختیاری ایکی اوچ دفعه بوصفیتی
ترکه ماصه‌نك اوزرنده‌کی شیلری دوزلتور . طوزلری
اوطر . حقه‌نك اوزرنده‌کی مرکب لکه‌سی سیلر .
هردفعه‌سنده تفکر ایدوبده برشی یازماز . نهایت

اوچنجی دفعه دوشوندیکنی یازمق اوزره قلمی کاغده
اقلاشدیرکن کال احتیاطله قیو آچیلور .)

محمت — (قپودن باشی صوقه‌رق) مسافر
کلیور . (چکیلور . و درحال ایچرویه عندلیب
کیرر)

شاعر — (یرندن فیرلایه‌رق) نه ! مسافری
کلیور ! فقط بن دیمش ایدکه . . .

(قپویه طوغرو کیدرکن عندلیب ایله قارشوقارشویه
کلور . عندلیب یردن قیالار ایله صول طرفنده بولنان
رصدالیه‌یه کوز اوچیله باقه‌رق ایلرولر)

اوچنجی مجلس

شاعر، عندلیب

شاعر — (آلدیشه ایله) بونه‌دیمك ؟

عندلیب — (دائما تماایدوك وایله ارقه‌سنده‌کی
صندالیه‌یی اوطورمق ایچون آلتنه چکدرك) استاد
محترم ! طرف فاضلانه‌لریدن قبول ایدلمك شرفنه
مظهریتی استرحامه اقتصار ایتمك جرأتنی ایدیمدن
عفولاری . . . (باشیله جق کبی برحاله کلارك) بنده‌کزی
معذور کوره‌کز . . . خلجان ! . . . تأثر ! . . .
بلان ! . . . (مای صندالیه‌یه دوشر)

شاعر — (کولر یوزله) لطفاً اوطوروکز .

عندلیب — آه ! استاد محترم ! سزنه لطفنکارا
نه حال جنابکز !

شاعر — (اوطوروه‌رق) تشکر ایدرم . . . احیا
بیوردیکز . فقط کیمکه شرف . . . .

عندلیب — (درحال) بنده‌کزه استاد محترم !
(مواصله) عندلیب بنده‌کزه . . . اسم عندلیدر .

شاعر — تشرف اتدم . سبب زیارتکزی . . .

عندلیب — (سوزه آتیله‌رق) سبب زیارتم می ؟ . . .
اوت افندم ، سزی تعدیه سببیله . . . آه ! استاد
محترم ! سزی تعدیمدن متقصم . . . . (سوزینی
کسوب طورر)

شاعر — متقصدکز ؟

عندلیب — (جابله) آه ! استاد محترم ! . . .
متقصدی حضور حکیمانه‌کزده سویله‌مکه بردرلو جسارت
ایده‌میورم . (قالقار)

شاعر — (عندلیبی کیندیسنه‌جك طبیله تشییع ایچون
قالقه‌رق) اوحالده مقصدکزی برنذکره ایله یاز
بیوررسکز .

عندلیب — (تکراراوطوره‌رق) او ! خیر . . .
طورکز استاد محترم ! سویلیه‌یم . . . .

شاعر — اولا لطف ایدکزده بکا هرسوزکز
اره‌سنده استاد محترمدیه خطاب ایتمه‌یکز ! سیکیره
طوقونیورم .

عندلیب — باش اوستنه استاد محترم .

شاعر — (متسمله) ظلم دیدیکمی اکلامدیکز .
دهاباك کنج اولدیغمدن استاد خطابیه مستحق دکلم . . .
بکا ساده‌جه مسلکداشم دهیکز . واکر آرزو
بیوررسه ایسه‌کز بوکاپرده مشهور سوزینی علاوه ایدکز .

عندلیب — پك اعلا بنم مشهور مسلکداشم !
(شاعر اوطورر) سزکله مشترکاً براثر یازمق ایچون
عجالةالقول دکاوقراسکزدن مستفید اولدوق غریق
شوق وسرور اولاق فکرندیم . بونفکر ناچیزانه‌مك
حصولی ایسه‌سزك الکزده‌در . یونی بندن دریغ
ایتمه‌یکز ! بیه‌دریغ ایدکز .

شاعر — (واژحدتله‌رك) براثر یازمقمی ! . . .
فقط بن سزی طانیمیورم .

عندلیب — (غایت ملایمتله) عرض ایتدم یا ،
عندلیب بنده‌کز . . . اسمم عندلیبدر .

شاعر — اوت ، یونی اکلادم . لکن بیلدم هیچ
براثر طبع ایتدیردیکزی ؟ شعر ، نثر کبی بعض شیلر
یازدکزی ؟

عندلیب — اوت افندم ، یازدم . رجل قاوانوزنده
سیتکر ، طاغده کوستیکر عنوانلی ایکی اوزون شعرم
واردر .

شاعر — پك اعلا ! پك اعلا ! یونلری بکا
کوندرکزده برکره اوقویه‌یم . و . . . .

عندلیب — او ! خیر اولماز استاد محترم ! اولماز .

شاعر — نه‌دن ؟

عندلیب — خواب راحتنی برکه وجوده کتوردیکم
اثردن . . . آه ! کیمه قرانقلرنده بال بوردامیله
یازدیغم اشعارمك تحملاتنی بردیرر غریق وتمییز ایچون
رمشهور شاعری . . . برعمردی ، بزدکای بحسنی اجبار
ایتمك . . . هیچ بنم حدمی ! . . . نیزه پك قیمتدار
اولان وقتکزی بوچوجوقه‌شیلرله غائب ایتدیرمك . . .

خیر ، خیر ممکن دکل ! استاد محترم ، ممکن دکل !

شاعر — فقط اکر سزکله مشترکاً براثر یازمه‌یی
آرزو ایدیور ایسه‌کز . . . .

— عندلیب (طور شاعرانه ایله) اوت استاد
محترم ! اوت ، بونیم آرزوی شدیدم وخیال مدیدمدر .
(استرحامله) یونی رد ایتمزسکز دکلمی ؟ (شاعرك
الرینی اوپر)

شاعر — (متأثر اوله‌رق) پك ایی ! اولور ،
رد ایتمم .

عندلیب — (شاعرك آیاقلرینه قاپانمق ایسته‌یه‌رك)
آه ! استاد محترم !

شاعر — (عندلیبی طوتوب یرینه اوطورته‌رق)
راحت طورکز . . . بن کیسه‌نك ایاقلرینه قاپانه‌سنی
ایسته‌یم . . . سویله‌یکز یانه‌یم وبنله برابر نه یازمق
فکرنده‌سکز ؟

عندلیب — (کوزلرینی طاوانه دیکه‌رك قوتلی
برصدا ایله) برنمونهٔ آثار ادبیه . . . ابقای نام
ایده‌جك رکتاب . . . .

شاعر — شبهه‌سز . . . فقط نه قسم آثاردن . . .
بر رومانمی ؟

عندلیب — (سونجله) اوت ، تمام ، بررومان .
یوك بررومان .

شاعر — پك اعلا ! أی بررومان ! . . .

عندلیب — (قولریله کندیسه صاریله‌رق)
بیله‌کز نه‌قدر زماندنبری بن یونی تخیل ایدیوردم .

شاعر — کرچکمی ؟ . . أی بررومانه‌دائر . . . .

عندلیب — (عین حالده) بررومانك طبع اولنه
جغی قزته‌لرده اعلان ایدیله‌جك . . . اعلانك بالاسنه
(بواشجه) سزك رسمکز ، استاد محترم ! سزك
رسمکز قونه‌جق . . . بانی باشنده‌ده (کندندن کچه‌رك
قوتلی برصدا ایله) بنم رسمم ! آه ! بنم رسمم
یولنه‌جق !

شاعر — اوت ، فقط اك اول لازم اولان شی . . .

عندلیب — (کویا یازنده باشلایه‌جق ایمش کبی
یازمخانه‌یه صندالیه‌سی یاقلاشدیره‌رق) نه‌وقت ایسه
باشلایه‌جغز ؟ (ناسه‌نك اوقورنده یرآچمی ایچون اونه
دی شیلری ایتر) سزك امرکزه منتظرم استاد
محترم ! سزسز بنم ایچون هیچ سیغیامیکز . (قسی
جیقاروب شاعرك اوکنه قوی) شمدی باشلایه‌لمی ؟

شاعر — (عندلیبك ماصه‌نك اوزرنده قاریشدیر-
دیغی شیلری دوزلتمك) خیر ، طورکز ، اوله
اولماز . . . . سز شوفسکزی آلکرده اولا بکا
یازه‌جغز شیلك اساسنی سویله‌یکز (یارمه‌ساتر اثور)
وده . . . .

عندلیب — (قسی الهرق سونجله) هانکی اساسی ؟

شاعر — رومانك اساسی ؟

عندلیب — (قسی کیه‌رك) ها ! اوت .

شاعر — یوکولتجلی بررومانمی اولمجق ؟

عندلیب — (سونجله) اوت ، کولتجلی بررومان .
هم‌ده ملی .

شاعر — بعض آجینقلی برلری‌ده واری ؟

عندلیب — (دائما سونجله) اوت بعض آجینقلی
برلری‌ده وار . هم پك آجینقلی ! خنیه بلیه‌سی !

شاعر — اولاری قاریشدیرمه‌یه‌جق فقط اولماز .
چونکه انسان بیلمیه‌رك ذاتیاره طوقونیور . . .
هر نه ایسه وقعه‌نك تاریخ جریانی ؟

عندلیب — هانکی تاریخده ایستر ایسه‌کز استاد
محترم . ایستر ایسه‌کز تاریخ استیدادده اولسون .
اما یه تتزیلورسکز . هانکی تاریخده ایستر ایسه‌کز . . .

شاعر — (تعجبله) نصل هانکی تاریخده ایستر
ایسه‌م ! .

عندلیب — اوت . تاریخی سز تعیین ایدك .

شاعر — بنمی تعیین ایده‌یم ! . پك ایی ! .
وقعه نرده‌ده کیچیور ؟ هانکی مملکتده ؟

عندلیب — سزك نرمنی خوشکوره کیدرسه . .
ایشکز کلورسه فیرلاندم .

شاعر — هر نه ایسه . . فکر نه ؟

عندلیب (تعجبله) نصل فکر ؟

شاعر — یعنی اولیایا ! . . بررومانی یازمقده‌کی
فکر ؟ مقصد ؟

عندلیب — (برآز کیدرکیکیلرك) بنم ! بنم
رومان یازمقه دائر فکرم یونی !

شاعر — (صندالیه‌سنده قاقیوب اوطوره‌رق)
اولیه ایسه‌سز بکا بر رومان یازمه‌دیه نمیدان اولیور
یورسکز ؟

عندلیب — (تعیین شخصله) عفو ایدرسکز

اقدم، بن رومان یازدیغی ایشته بورم دیه‌دم، سز بکا
بر رومان یازمه‌ی دیه‌یکز، بن ده بالطبع شاطر
ه‌ایکز ایچون...

شاعر — یا!!! اوله‌می! او ساعده سز عفو
ایدرسکز، بن باکش کلامنم، پك اعلا! تکلیفکز
نه‌در؟... بر تیاترو رساله‌سی یازمقمی؟

عندلیب — (سرور وشدتله سندالیه‌سنی اوپه
بر ساعده شاعره باقلاشدیرکه ایکیسی ده حضارك نام
قاوتوسنه کلور) آه... اوت! اوپه‌لم... تیاترو
رساله‌سی!... اوت، بونی یازه‌لم، بیلیه‌کز نه
قدر خوشیه کیدیه‌جك!... (شاعره صوقولارق)
مایدی! هایدی یازه‌لم!

شاعر — (کیرو چکیه‌رك) مساعده ایدکز...
بو تیاترو پیه‌سی حقنده فکرکز نه؟

عندلیب — فکرمی نه!

شاعر — اوله‌یا! بو کتابك اساسی ایچون نه
کبی صورتلرکز وار؟

عندلیب — دنیاده بولدن قولای نه وار! بر
آز دوشونجه‌مان بولنور. حریت، مساوات،
عدالت، اخوت...

شاعر — پك ایی! سزده دوشونوب بولدیکزی!

عندلیب — (نردوله) خیر، استاد محترم!

شاعر — (بر آز کیرو چکیه‌رك) اوپله ایسه
زه یازه‌جز! رومان دکل، تیاترو دکل...
شونلاردن بر شیمی؟ وقعهٔ تاریخیه‌می؟

عندلیب — (کندیدن بکوب کال سرعتله سندالیه‌سنی
ایه‌سی شاعره او درجه باقلاشدیرکه شاعر کیرو
چکمکه مجبور اولور...) شونلر... وقعهٔ
تاریخیه! ... امان یارب! امان یارب! سزکله نشو
نات یازمق نه سعادت! بر وقعهٔ تاریخیه یازمق نه
عدالت!...

شاعر — ای بوکا داثر نه کبی اساسلرکز وار؟

عندلیب — نه کبی اساسلرمی وار!... استبداد...
اخوت... دماغلر، تلر... وار، وار... بولر
واه... اوت پك

شاعر — کالی، کالی، یالکز بری سویلیکز.

عندلیب — (شاشیرمه‌رق کیرو چکیه‌رك) بری
سویله‌مك!... بری... بری‌نی... او؟ خیر، خیر، اونی
اوله‌ماز، الدن کلز، ممکن دکل.

شاعر — نه‌دیمك! نیچون!

عندلیب — (متأثرانه) دوشونکز، دوشونکز
بر کره استاد محترم!... یا نقل ایده‌جکم نی خوشکز
کیتمز ایسه... یا اونی یاوان، یاغمز، نوزن،
پیرسز، فنا بولور ایسه‌کز!... (هونکور هونکور
اغلایه‌رق) او! خیر، خیر الدن کلز.

شاعر — (برندن قالقه‌رق) پك ایی! پك ایی!
شمدی سز بنی دیکله‌یکز. بو طاتلی ملاقاتزه بورایه
لطفاً خشام ویرملم. ارتق بتشور، تحمل قالدی.
(چینغراغی چالق ایچون الی اوزاتور)

عندلیب — (برندن قیرلایوب شدتله شاعرك
الی طوتارق) سز... سز چینغراغی چالارق اوت
فکرکزی بورایه چاغیره‌جقسکز و بنی قیو طیشاریوب
ایده‌جکسکز؟

شاعر — (دیکر الی چنغراغه اوزاتمه‌رق) سز
عده بیوزکز.

عندلیب — (شاعرك دیکر الی‌ده طوتارق)
سز... سز بنی... سزکله برابر بر آز بازمق سرور
و سعادتدن بنی محرومی ایده‌جکسکز؟... هایا
مساوات... هایا عدالت! زه‌ده قالدی؟

شاعر — (الرینی قورتارمغه چالیشه‌رق) فقط...
ظن ایدرسم...

عندلیب — (شدتله شاعرك الرینی سیلکوب
برافه‌رق الم و تأثرله قارشیسی بر طورله) آه!...
بو سزك حقکزدر استاد! حقکزدر!... بنم بوکنج
باشمده‌کی درایت و اهلیتم بر یاورو قوش کیبی،
هنوز سمای ادبیاتده لایقیله پرواز ایتمدن تنازلری
بولنق حقکزدر. الرکزله یاغرمی پارچه‌لیوب چاچی
چیقارمق، چکرلری قوپارمق حقکزدر. (تیریه‌طوره
کیدیه‌رك) بنم بینه امیدلرم محو اولدی نصکره، ماری
خلیا ایله یاشامقدن ایسه باری بیاض اولومله اولوب
قره‌طوراغه کیرمم! آقلیق‌ده قیناره‌قیناره یاشامکزدن
آشامی آفشون!... کیدیی اولمیه‌جکم!

شاعر — (اوصاچله) پك اعلا! هایدی کیدیب
اولدرکز.

عندلیب — (تکرار کلدرك) کندیمی شو... زاده،
سزك اوطه‌کزك قیوسی اوکنده اولدیره‌جکم. کناهی
یوقدر!

شاعر — (برندن قیرلایوب عندلیی طوتارق)
یوق! ایشته بو اولماز!

عندلیب — (کندینی قورتارمه‌رق) اوت، اوت
اولور. هم پك اعلا اولور. حر دکلمیم!... بو
قیودن چیقارکن بنم جسدی چیکنه‌یه‌رك چیقه‌کزی
ایستیم. (ماصه‌یه یاقلاشوب چیمدن کیرلی مندیل،
اکسار، اینجی یوش پورت مونه وقوینندن کاغد،
دفتر، غزته چیقارر. وهپسی ماصه‌نك اوزرینه
توزلار) ایشته بونلری بنم یادکارم اوله‌رق ساقلایکز.

شاعر — (یازیخانه‌سنه توشوب عندلیبك قویدیغی
یی شیلری برطرفه ایتمه‌رك) رجا ایدرم، یازیخانه‌مك
اوزرینی کیرلتمیکز.

عندلیب — (قسی شاعر مویرمرك) سزه قسمی‌ده
میراث اوله‌رق براقیورم. اینجی حصرسز اما یکیدر،
الوداع! (کیشکه طاوراتور).

شاعر — (عندلیبی اتکندن طوتارق) رجا
ایدرم، بر راحت طورکز.

عندلیب — (شاعره دونه‌رك) خیر، خیر.
براقکز، کیدوب کندمی اولدیریورم... بنم هپ
امیلم، هپ ارزوم سزکله مشترکاً برابر یازمق ایدی.
مادامکه سز بونی ردایلیورسکز، شمدی بکا اولمکدن
بشقه برشی قالمدی... کل پتیش ای قرمزی اولوم!
آرتق مالی حیاته الوداع!

شاعر — (عندلیبی اتکندن چکه‌رك) لکن...
هنای بلال بدلا!... هانکی رتکده اولورسه
اولسون بن اولومکزی ارزو ایتم... اولماز...
ایسته‌مم.

عندلیب — (کندینی قورتارمغه چالیشه‌رق)
خیر، براقکز اوله‌جکم.

شاعر — (برافه‌رق) اولماز. اوله‌جکسکز.

عندلیب — ارتق حیات بکا حرام اولسون!

شاعر — (عندلیبك قیودن چیقمه‌سی ایچون
اوکنی کیه‌رك) اولماز دیورم... کلکز سه
یازمق ایسته‌یورسکز مشترکاً یازه‌لم...

عندلیب — (بردیره شاعرك یاقلرینه قاپانور،
صکره دوه‌رك یه جیرانوب، یرلرینی شوپه‌یوب،
دیاقلرینی بله صاره‌رق شدتلی اوچکه‌لیلار) آه،
استاد محترم!... (اوپه‌رك) نه‌سعادت! (دیکر
یاغمدن اوپه‌رك) نه مسرت!

شاعر — (بوغولمق درجه‌سنه کلور وخیلی
اوقراندقدنصکره کندیسنی قورتارمه‌رق) اوف!!!
اوت، اوت... پك ایو! اولدی! اولدی! سزکله
برشی یازه‌جز. (عندلیبك ماصه‌نك اوزرینه براقدیغی
شیلری اماده ایده‌رك) اولا شونلری آلکز.
(ماصه‌نك اوزرنده اورانی میانده برشی ارار)
حریت کلمه‌سنك سؤ استعمال ایدلدیکنه وحریت ایله
ادب کلمه‌سنك توأم اولدیغنه‌دائر برشی قلمه الش ایدم.
انی سزه ویریم... هاه! ایشته!... مسوده
حالنده... (عندلیبه کاغدی اوزاتمه‌رق) آلکز،
بونی توسیع وتزیین ایدکز.

عندلیب — (کاغدی ایته‌رك) نصل! یی!...
یی!... او! دوشونیورمیسکز استاد محترم؟...
سزك فکرکزی تخریب وتحریف ایتمك کی برتهلکه‌یه
بن کندمی نصل آتارم؟... بو، بر جنایت، بر
جلادلق اولور!

شاعر — (آیغلاشه‌رق) آی!... اوپله ایسه!...
نه‌اوله‌جق!... فکری بن بولیم! توسیع وتزیینی‌ده
بنم یاپه‌یم؟... سز... سویله‌یه‌رك یازدیریه‌جیمی
ایسته‌یورسکز؟ (یازیخانه‌یی اشارت ایده‌رك) پك
ایی! چالکز صیغلمسون... اوطورکز شوراده،
بن سویله‌یه‌جکم، سز یازه‌جنسکز.

عندلیب — (شاشیروب عجوبانه) آه استاد
محترم! اورایه! سزك سندالیه‌کزه اوطورمق!
(سندالیه‌یی آلوب اوپه‌کدنصکره اوطورارق)
باقکز نصل تزه‌بودم... (قلمی آلوب اوپه‌رك)
بو مبارك قلمی طوتمق! (بردیره قالقه‌رق) خیر
خیر بر حرف بیله یازه‌میه‌جم! دها ایوسی بلاده
سز یازیکز.

شاعر — بنمی یازه‌یم!... اوله‌ماز. سزك مشترك
اثر یازمندمکی وظیفه‌کز نه اوله‌جق؟

عندلیب — بنمی!

شاعر — اوت سزك.

عندلیب — پك ساده‌مسه... سز یازدقدنصکره

شاعر — (بوغولوجه‌سه بر ساعت حیرت و هدت ایله قاریشمش بر سکوتله) آ!!!... سز ... بز... باکلشمی!... (عندلیب غایت احتیاطله قپویه طوغرو ایلرلر) پك آهسته‌جه!... اوفور... اوفور... فقط بو کون پك عجله ایتم وار... منکره بن سزه خبر کوندرم... شمدی‌سز تشریف ایدیکزده تکم... عندلیب — (شاعره دونه‌رك) زحمت بیورمیکز استاد محترم! بن کندم کلورم. بوکا پك عجله ایدیورم... بیلمشکز بو ایچون نه سرور سعادتدر... یقینده سزکله تشرف ایده‌جکم دکلی استاد محترم!...

شاعر — اویله‌یا! اویله‌یا!... مشرع اولکز. اوغورلر اولسون!

عندلیب — الله عمرلر ورسون، نه مسکدادم! (عندلیب چیقار، زقاق قپوسنك قاپاندیغی ایشیدیلور)

شاعر — (اغیره‌رق) همت! همت!

دردنجی مجلس

شاعر، همت

همت — (قپونك اوکنه کلیرك) افندم.

شاعر — نیچون بو آدمی ایچری‌یه الدك؟ بنی سکاهرکیم کوره‌سه بوراده اولمدیغمی سویله‌دیمی‌یدی ایدم!

همت — دیمش ایدوکز.

شاعر — ای، دیمك اکلامه‌مامشسك؟

همت — اکلادم

شاعر — سوزی تکرار ایتدیرمه‌مه‌ایدی ایشکه کیت! (همت طوردر) ... نه طوریورسك؟ کیتسه‌ایدی آ... وار...

همت — بر قادون کلوب، بانده‌ده‌ده قوقولو... سزی کورمك ایسته‌یور.

شاعر — (تعجبله) بر قادین‌می!... نصل قادین؟

همت — قادون کبی قادون.

شاعر — کارمه بر شیمی؟

همت — (صبرسزلق) باره‌سیلوتی کوستورمدی.

شاعر — اویله‌دکل بیلا... شالك ایسی‌ایشی تیزی!

همت — کوزل!...

شاعر — (آطرانه) مطلقا اشتارمه جوان اولا...

شیشه‌ی ... (همت ... شورابه، کوچوك ماصه‌نك ... فوقو شیشه‌سی ...) همت ... شاعر صاچنه، صیقالنه، ایرسنه واطه‌... شیشه‌یی اعاده ایده‌رك) شورادن سزه‌می‌... (همت اصیل ردیتنوتی شاعره کیدیرر) ... کیت او خانمی بورایه کتور.

همت — قوقولانیی نه ایده‌یوم؟

شاعر — اونی‌ده برابر کتور. (همت ... دیمك یوخام الافرانته برشی. دام دونورله کیر (بر مدت صکره راستیقلی، دوز کونلی، ... مناسبت الیه‌جق صورتده سوسلی وغایت ... خاطه توالی مکمل وکندیسی جرکین بر ماداری اوکنده ایچری کیرر) همت کیدر)

بشنجی مجلس

شاعر، نسیمه، ماری

شاعر — (نسیمه‌نك یوزنه باقه‌رق ... ایله) بیورکز خانم افندی!

نسیمه — (عشوه ایله سلام ویره‌رك) استر افندم. راحتسز ایتدك.

شاعر — امان افندم، اوتصل سوز! (نسیمه یوزنی کوره‌رك اطرافنه) وای! بو نه مسخره‌ه قبیل شی!

ماری — (شاعره یاقلاشه‌رق) بونزور بوسیا...

شاعر — (ماری‌یی کوروب اکشی چهره ایله) بونزور مادام!

ماری — پاردون!... مادام‌دکل، مادموازل.

نسیمه — افندم ماری دها قوجه‌یه وارمامشدر.

شاعر — یا اویله‌می! (اطرافنه) فرق یوقدر.

ماری — دها تشالشدم بیله...

شاعر — (فرانسزجه) زووو دوماند میل‌پاردون مادموازل!

نسیمه — (باکلش فرانسزجه ایله) آوه‌ق‌دمه‌ماری پاپارله فرانسه...

شاعر — نه بیورکز؟

نسیمه — یعنی... شی... ماری مع‌الاسف فرانسزجه بلمز، بنم مودستره‌مدر.

مادموازل.

ماری — ... بنی دکل.

نسیمه — (دائما ... ایله) کچنده ... بنده‌ك برنده...

شاعر — لطفاً اوطورکز.

نسیمه — (اوطوره‌رق) مرسی... کچنده‌جه‌ده‌ك برنده...

شاعر — مادموازل سزده اوطورکز.

نسیمه — او ایاقده طولاشور. عادتیدر. سزك اوکوزل تابلولرکزی سیر ایده‌جك. رسم مراقلیسیدر. (ماری اوطه‌ده طولاشور. شاعر یرینه اوطوروب اندیشه ایله ایکیده پرده ماری‌یه باقار) کچنده جر. بدنك برنده... اما بیلمم هانکیسنده... او قدر چوق عرته چیقیورکه آدلرینی ازبرلمك ممکن دکل. سز هانکیسی اوقورسکز؟

شاعر — (کوزلریله ماری‌یی تعقیب ایده‌رك) هانکیسی اله کچرسه.

نسیمه — چوق ایو ایدییورسکز... نه ایسه جریده‌ك پرسنده قادینلرك‌ده ارککلر کبی ملته خدمت ایتمسی واوقومق یازمق بیان قادینلرك غرته‌لره یازی یازمه‌سنی توصیه ایتمش ایدیکز.

شاعر — (دائما ماری‌یی کوزه‌تلیه‌رك) اوت. وظائف نسوانه دائر یازدیغم بنده.

نسیمه — آه! مون‌شر موسیو!... سزك بونه‌کز برچوق معلوماتلی قادینلرکی جاریه کزی‌ده... (دوشونه‌رك) شی ایتمدی... امان بافدیم نه ایشدی ایدی؟... فرانسزجه تصل دیرلر اوکا؟ عقلمدن چیقمش!

شاعر — آنطوسیازمه.

نسیمه — پاردون بوکلمه‌یی بیلمیورم. نه‌دیمکدر؟

شاعر — (همان ماصه‌نك اوزرندن قاموسی آچوب بوکلمه‌یی بولدقدن نسیمه‌یه کوستره‌رك) آنطوسیازمه: تحسین وتمجید موجب اولمق، حیرتده براقمق، هیجانه کتورمك، هیجیج ایتمك...

نسیمه — خیر، خیر اویله ایتمدی... آنلی برشی ایتدی اما...

ماری — (نهایتده بر رسم توحه‌سنك اوکنده ایکن دونوب) فرانسزجه آن ایتك دیمك ایمش.

شاعر — (ماری‌یه دونه‌رك) ... بر ... ایله ... ایدی.

نسیمه — ... ایدی؟ می ... کیدی؟

شاعر — ... : اوت. ... اویله‌ایدی...

(بو اثنالق ماری کلوب ماصه‌نك دیکر طرفنه اوطورر و شاعر ایله نسیمه‌نك قونشدیغی مدت ماصه‌نك اوزرنده بولنان کتاب، کاغد، قلم وسایره کی اشیایی قارشدیرر. شاعر هم نسیمه ایله قونوشور وهمده ماریك قاریشمه یردیغی شیلری آلوب دیکر طرفه قویار).

نسیمه — ایشته بو یازدیغکز شمدی اوقدور اوقومالی جاریه‌کزه برجسارتدر کلدی. مان برمدن نیرلادم. (یردن قالقار) قلمی الله آلدم. اوطوردم. (اوطوردر) یازمغه باشلادم.

شاعر — چوق ایو ایتدیکز. (ماریك النده کتابی الده‌رق) پاردون مادموازل!

نسیمه — ایلرك عالی افسانیه اینتکری خدمت دائر... (یردنبره) فقط رجا ایدرم پك انتدی، والدمم ایله اولدیغی ایچون ایلرده طرفدارلق سودا. سیله بو بندی یازدم ظن ایتمیکز.

شاعر — استغفرالله والده‌کز خانمك ایله اولدیغی شمدی مزدن ایشیدییورم. (ماریك النده‌کی شیشی الده‌رق) پاردون مادموازل!

نسیمه — افتخار ایتمك کی اولسون اماه والدمم پك ماهرایه‌در، دیپلومالی، تجربه‌لی. اکر دولتخانه‌کزه لزوم کوره‌رسه‌ده...

شاعر — خیر افندم، بنده‌کز بیکارم.

نسیمه — (قریه‌رق) یا اویله‌می؟... جاریه‌کزده طولم... (اوتانوب باشنی چویرر)

شاعر — (اطرافنه) بجا کتدیغی بکا صاتمغی ایسته‌یور. (ماریك النده‌کی الده‌رق) پاردون مادموازل!

نسیمه — (عشوه ایله) طول قادینلر... حق پك کنج باشنده طول قالان (ایچی چکه‌رك) بیچاره قادینلره دائر‌ده برشی یازه‌جم.

شاعر — (صیقلدی ایله) چوق ایو ایدرسکز.

(ماریك الندەکی الەرق) پاردون مادموازل!

نسیمه — اه! بلکه پاردیغمی مشاهده ایدرسه‌کز اوقویه‌م. (ال چانطه‌سندن بر کاغد چیقاره‌رق) بك اوزون دکل بلکه‌کزی آغرتام.

شاعر — (میتندی ایله) سزه زحمت ویرمسون، بنه کزه برانسه کزده اوتوسه‌م...

نسیمه — امان بك افندی، یاریم بك اوقوناقلی دکلدر. تقدیرلرسه‌دین یازیسی. (کاغدی شاعره کوستره‌رك) باقه‌کزه.....

شاعر — (باقه‌رق) فنا یازی‌دکل. (اطرافنه طلق طبارموم توطه‌سنه بکزه‌یور).

نسیمه — بك سرنامه‌سی (اوقویه‌رق)

آه! ایلر ایلر!
نه‌ومدر ایلر!
الرندن قوزیلور.
نجه مضطر کیدر.

شاعر — او! ماشاء الله! اکسزده شاعرلکده‌وار.

نسیمه — (افتخارله) افندم، بوشعر دکل، مانی طوزنده بیت دیکله‌یکز. (اوقویه‌رق) «ایلرك بعالم السائبه ایتدکری خدمتلری انکار ایدەنك اقاربکی کوزنی کور ایتسون!»

شاعر — او! بویك شدتلی!

نسیمه — دیکله‌یکز. (اوقویه‌رق) «دوشونکز بیکره! نجرمك اوکنه اوطوروب الکزی شاقلکره قویوب دوشونکز: ایلر ندر؟... بنی شرارلنله برابر قاریشدرمدین ندر؟... بنی بشری طوغورماندر، طوغورتان کیمدر؟... ایلر ندر. بکر ایلر اولیه ایدی، بنی شر اولیه‌جق ایدی.» (اوتومه‌سی کسرك شاعره) بونی نصل بولیورسکز!

شاعر — ه کیکی!

نسیمه — قومان!

شاعر — ه کیکی، بنی علی الاقلا!

نسیمه — بیلاه‌کره! کشی دیدیکز کی دکلدی.

شاعر — استغفرالله. (ماریك الندەکی کاغدلری الەرق) پاردون مادموازل! پیریلور.

نسیمه — (اوقویه‌رق) «بونجه لیرالرامی کیم طوغوردی؟... قادینلر. کیم طوغورتدی؟... ایلر. برابرلره مدیون شکراز، طالع مذبت‌مز آن، هر لحظه ایلرلری آغوش جامه‌سنه‌کی اسانیت ایلرلری قوجاغنده طاشیه‌مل.» ایشته بونی امضا: نسیمه.

شاعر — بتدیمی؟

نسیمه — اوت. شمدی بونی لطفاً برنجه‌یه کوندرکز.

شاعر — (شاشیره‌رق) نصل! بنی؟

نسیمه — (ریا رعشوه ایله) عفو ایدرسکز، ارکك یوق که اونکله کوندره‌یم. کنج قادینلر اوزرنه اداره‌لرینه کیتمه‌لری مناسب دکلدر (کاغدی شاعره ویرر)

شاعر — (کاغدی الەرق) بك طوغرو! دیرکز بن همتله کوندررم.

نسیمه — همتله‌می!. نصل همتله؟

شاعر — برم ارشاق همتله. (ماریك الندەکی الەرق) پاردون مادموازل قیریلور.

نسیمه — (کولەرك) ها! بن همت دیدیکزی بشقه شی اکلادم. یعنی همت ایدەبك ایشکرکی... مزدن بر رجام دهاوار. معلوم یاقادینز بولمیه‌جق‌ولکز مرتشر بك افندی! شوایلك ملاقاتزده کوستردیکز اولدیغکز لطفکارلق بك خیرخواه اولدیغکزه دلالت ایدیور.

شاعر — (ایشتیه‌رك) حسن توجهکز.

نسیمه — سزدن بوقدر جفا ایچون‌ده پرجام‌وار. (ماری دیرشور)

شاعر — نه‌کی؟

نسیمه — بونك تیاترویه بك سراقی واردر. تاره آیینه‌لك فارشوسنه کچوب اقتباسلره قدر کیدی‌کیدی اوینار. سویله‌یور. والدەسی قرك بوحالدن جیلدیرمیه دیه توزقیور. قوزوم بك افندی شوقك پرچاره‌سی یاپك.

شاعر — بوکا بن نه‌یاپه‌بیلورم؟

ماری — (غشوه ایله) چوق!!؟ هیچ!...

نسیمه — فرسن‌سوزمی! بن الاکلاورم. (شاعره بیلیم هانکی پاشالك قوناغنده وقتیله لیلیی اوزاقلی اوچامش. نسی کوزلدر. هایدی ماری بنی اوقو. (ماری بلا تکلف فنا بر سسله بر اوپا پارچه‌سی اوقور)

شاعر — (بولاقلری طیقایه‌رق) او!!!

نسیمه — (ال چیرپه‌رق) براوو! براوو!

شاعر — (درام‌ایچك ایسته‌ین ماری‌یه) کافی! کافی! پوزولیکز.

نسیمه — بك افندی. شوقزی بکی آماتور تومپانیالرندن برینه توصیه ایدرسه‌کز منتدارکز اولورم. سایه‌کزده مال، ملك صاحبی اولور.

شاعر — فقط خانم افندی بو آماتور تومپانیالری بوکون وارسه یارین بوقدر. اثاثه ملیه مودەسی کیتیجه، یعنی ارتق خلقتز اعانه ویرمیه‌جك برحاله کلنجه بو آماتورلرك دەایشی بیتەجك... هم نیچون دیکر ملی تیاترو تومپانیالرندن برینه کیریور؟

نسیمه — آیکم بو آماتورلر اورتەیه چیقه‌لی بو ملی تیاترو تومپانیالرینك ملی قادینی یا... هم والدەسی دیپورکه کنج قزلر ایچون (جابله) تیاترو تومپانیالری بك خلکلی ایمش.

شاعر — واقعا اوراسی اویله ایسه‌ده..

ماری — تیاترودە دیرکتورلردن طوتکزده، تالك کوچوك رول اوینایان آقتوره وارنجه‌یه قدر (ازیلوب بوریله‌رك) قزلرك یانه صوقولوب تولاقلرینه دهشتلی هم بك دهشتلی شیلر سویلرلر ایمش.

نسیمه — (تعجبله) آ! آ!

ماری — بعض کره سوقلور پیله.

شاعر — اوت. اوت.

ماری — پرده‌جکن حرفنی‌ده صایارایسه‌ك... صکره بیلیجیلر فلان.. جاهسی عارسزلق ایدرلرمش..

نسیمه — ایشته بونك ایچون والدەسی ماریك هدیشکاران تومپانیاسنه کیرمەسنی ایسته‌یور.

شاعر — ایو اما اوراده‌ده دیرکتورلر پك سرت، بك مجانب. آقتورلر اغرب غرائب...

ماری — (اباغه قالقوب شاعره) امان بکم! سزیلورسکز.

شاعر — پك ایو. المدن کلدیکی قدر چالیشورم.

نسیمه — (قالقه‌رق) لطفکزله وار اولکز مونشر بك.

ماری — تشکر ایدرم.

نسیمه — تشکر ایدرز.

ماری — تشکر ایدن.

شاعر — کیم؟

ماری — والدەم.

نسیمه — (شاعره صوقولەرق) لطفاً ماریه کزی‌ده برقنجه ادارەسنه توصیه ایدەرسه‌کز ایدر ویرمیه‌جکز. ایدر ایسه‌کز ارزو ایدەبکز وجهله چالیشورم.

شاعر — (براز آقمال ایله) تقدیر ایدرم. توصیه ایتمك کافی.

ماری — (نسیمه‌نك تقلیدینی یاپەرق) لطفکزله وار اولکز مون شر بك.

نسیمه — منتدارکزم. (تنها ایدر)

ماری — منتدارکزز. (رومرانس یاپار)

شاعر — (هرایکیسنه خطاباً) منتدارکزدرلر.

نسیمه وماری — (براور) کیمز؟

شاعر — والدەمزکز.

ماری — (رول یاپارکی) آه! سز نقدر بیوك، نقدر کوزل، نقدر مرحمتلیسکز. (شاعرك النی طوتەرق) ویریکز الکزی طوتایم، بنم اوتایمجم روك نصل اولدیغنی کوره‌جکسکز.. (شاعرك النی براقەرق) ایشته‌سزه عاشقانه برپارچه. (قولرینی آچەرق) کلی بکم کلی.. کل بنی اوزه. سزی سویورم. سزك ایچون اولیورم.. کل توجانمه کل... (مایوسانه برطورله قولرینی ایندیرەرك) آه: عاش! آه! ظالم!... بنی رد ایدیورسك ها! اویله ایسه بن سنك توجانمكه آتیله‌یم! (مان شاعرك بوینه صارلیر)

نسیمه — (الچیرپه‌رق) براوو! براوو!

(شاعر — کندینی ماریك قوللری‌ارەسندن قورتارەمەه چالیشور. بوارالق همت ایچرویه کیرر. ماری‌یی شاعره صارلمش کوروبجه مان آرقەسنی دونر)

التجی، مجلس

اولکیلر همت

همت — (ارقەسی دونوك اولدیغی حالده) افندم کلیور.

شاعر — (ماریدن کندینی قورتارەرق) نه کلیور؟

همت — (داما او حالده) مسافر.

شاعر — (تعجب و حدتله) نه‌ی؟

ماری — (شاعره یاقلاشەرق) نصل دولم؟

شاعر — (ماری‌یی ایه‌رك) هت یوزكی دون .
(هت آكل زدده دوز)
نسیمه — (قهقهه‌ایله كولارك) عالیا هت‌اویوندن
تأثر اولدی .
هت — (اوكه ماه‌ورق) اقتم، صمودی‌افندی
كلیور .
شاعر — (تلاشه) بیورسون ! بیورسون !
(اطرافه) بشقه درلو بوقادنلردن تورلولشیوق .
(هت سرعتله چیقار)
نسیمه — ارتك مشافری كلیور !
شاعر — اوت ، اوت . انكا مهم بر ایشم
واردر... بن بیرك توپه‌نامه‌لری یازلرم، سز برادرم
كوندرون آدبركز .
نسیمه — ماری‌یی كوندریم، آلور .
شاعر — (تلاشه) خیر، خیر . انكا زحمت
اولسون .
ماری — ارتك ایسه كوندركز ... باخود
(عشوه‌ایله) لطفاً بیركتوركز ... یك اوغلو
ترلاماق بكزی طقوز .
شاعر — یك ایو
نسیمه — (عشوه ایله) ساعده‌كزله بكم
اشاقه تشكره كلورم . (قیوه طوغرو كیدر)
ماری — (غایت اوباق بر حالده) آدیو
بكیو ... تلا باشی . بكزی طقوز ، ماری .
(نسیمه ایله برابر چیقار)
شاعر — (ارقه‌لرندن یاقوب كتیش بر حسن
الارق) اوف ! ! !
فقط بونه كیاوزلك ..... واقعا قادینلر شرك‌ده
اتحاد ویكدیكریله ارتباطی ازم ایسه‌ده ... بو
عجم یك اوغلو یاكلاریله دكل ! ...

مذكی مجلس

شاعر ، صمودی و سكره هت

صمودی — (بارده‌سی اوه‌وزیت آتش والده
قالین بر پاستون اولدیغی حالده یلدیرم كبی بر سرعتله
كیروب تلاشه) اولا قیقه‌مق صباح شرفلر خیر
اولسون .
شاعر — وای ! صمودی افندی ... برادر
صنا كلدك . سنی الله یوللادی . یك مشكل بر مسئله
قالش ایدم .
صمودی — (كزینه‌رك) رسمینی یرلنه
سن صاحبی شاعرلردن اولدیغك ایچون واقعا بكا
شی یولنی، كورمك عادت اولدیغنی بیلور ایسه‌ده
دمدن طراش اولورکن دوشوندم، طاشندم، بلاغ
حرینندن بری هرکس تیاترو مسافه دوشدی . كیمی
اوینایور . كیمی یازیور . بز نه طورمق ؟ دیدم
مان بكا بر تیاترو پیه‌سی یازیوریمك فكری كلیور .
اوقدر كوزل كه عادتاً قاتیاق كبی ... سنكله برابر بونی یازمق
ایچون مان بورایه كلدم . ایشكه كلور، دكلی ها !
شاعر — قفط بن ...
صمودی — (شاعرك سوزینی كسوب ماه‌ای
اطرافده طولاشه‌رق) بو مكمل بر پیه‌سنر .
ذهننده هیسی تمام . یدی دقیقه ایچنده باشدن‌باشه
قدر یاپدم . كوریپورسك یا ، نه قدر سرعتله
یازیوره ! دكلی ها ؟ ... یدی دقیقه‌ده بو
یازیلور ایدمده ... فقط عقلمه سن كلدك .
مطلوم آچكن كون یكی آماتور تیاتروسنه كیدك
ایچون سن بكاأون بچق غروش اودونج ویرمش‌ایدك
(صوله چه‌رك) بوخابلرمه كلدی . (شاعره‌دوغرو
ایشته او آینده كندی كندیمه دیدم كه: هایدی كه‌بو
شونك پاره‌سنی ویریم) (الی بلكنك جیبنه‌صوقار)
شاعر — (قالقوب الی اوزاتمه‌رق) آدیسه
اوقدر عجله‌سی یوق ایدی .
صمودی — (جیبدن بر دینس ملالی چیقاروب
دیشی قاریشدیره‌رق) فقط ویرمیه‌جكم، دیدم .
شاعر — (اندیشه ایله) ویرمیه‌جكسك !
صمودی — خیر . سكا اون دكل . اون یك
اون بش یك غروش ویره‌جكم ... بو پاره‌نك
پیه‌سی موقع تماشایه‌قویدیره‌رق قازانه‌جغز پاره‌ایله
ایشته بونك ایچون كلدم .
شاعر — عفو ایدرسك برادر . بن انجق
صمودی — آنجق اوطوروب یاز .
شاعر — (شاشیره‌رق) سن نیچون یازمیورسك
صمودی — بن یك عصبیم . املای طوغرو
یازمیم . هم‌ده اپاتنده طولاشه‌لیم . زیرا بو
باشقه‌لری كبی دكلم . بر پیه‌سی یازه‌جغم وقت اونی هم

بازاره‌م اوبناره . سوبایده ... [illegible]
ایله كزینور) اولا [illegible] ایدم . [illegible]
الزمدر . بونی هیچ رمزاف دوشونمه‌ش . [illegible]
یازمش . (شاعرك اوكنده ماصه‌یی قالدیریه‌رق
طرقه كوتوروب ، شاعر صندالیه‌سی اوزرنده اوكی
توش قالور) ایشته میز آنسن بویله‌ایله‌جق . (شاعرك
اوكنه بر صندالیه قویارق) كوردكی ؟ (داشما
صندالیه‌سنده ، اوطوران شاعری قوللرندن طوتوب
قالدیرمقه چالیشه‌رق) بن بشقه درلو چالیشه‌م .
شاعر — (صمودی‌یی منع ایتك ایسته‌یه‌رك)
طور جانم، نه یاپه‌جقسك؟
صمودی — (شاعری قوللرندن طوتمش اولدیغی
حالده ماصه‌یه طوغرو سوروكلیه‌رك) صوس ! ..
شوراپه اوطور . جانمی سیقمه . (شاعرك اوره‌ده
قالان صندالیه‌سی آلوب شاعره‌دوبره‌رك) آل شونی
هایدی! هایدی! اوطور . . (طولاشه‌رق)پیه‌سك
آشخاصیله طولاشیور . اونلرله قونشیورم (سجرك
یه‌رق) اونلرله چارپیشیورم . دوكشیورم . . .
(بر طور تمثیله) نصل ها ! .. حاضرمیسك ؟
یاز یاقه‌م .
شاعر — (اطرافه) هاى، چلغین های ؟
صمودی — (كزینه‌رك) پیه‌سك اسمی ..
مشروطیت .. بو اسم نصل ؟ .. حریتی دمه‌یه‌م .
باخود عدالت، ویاخود مساوات .. ویاخود اخوت،
ویاخود ...
شاعر — (صمودینك سوزینی كسه‌رك) خیر ،
خیر ابك اسم ایو .
صمودی — یك اعلا ! مشروطیت اولسون ..
یكری درت پرده ، قرق سكز قورنیش .. شی ..
تابلوده‌یه‌جك ایدم ... صحنه بزمیدانلق ،(طولاشه‌رق)
حیق بر اورمانده كیتش بزمیدانلق .. هیچ سس
صدا یوق . ساعت اوتی چالار .
شاعر — زده‌ده ، اورمانده‌می ؟
صمودی — اورمانده .
شاعر — حاكم اورمانده ساعت اولوری ؟
صمودی — سن قاریشمه یاز .. ساعت اوتی
چالار . (ماصه‌نك اوزرنده‌كی چنغرالی آلوب اون
دقه چالار . هت قوشه‌رق كلور .)
هت — (حیی حیی) كلدك ، كلدك كلدك
[illegible] اوم . [illegible] .
صمودی — ([illegible]) [illegible]
هت — [illegible] ایسه‌م ؟
شاعر — سك ایچون دكل هت .
صمودی — (صوی جیبنه اشه‌رك) سك ایچون
دكل دیدك ! . هایدی ایشكه . بری [illegible] ایله .
هت — [چیقارق نمجه] [illegible] ! [كیدر]

سكزنجی مجلس

شاعر ، صمودی

صمودی — طانیز نی ! . تامطانی برنده بویله
كسك ؟ .. تكراو یانلاوورم . ساعت اونی چالار .
[چالق ایچون چنغرالی آلورکن]
شاعر — [چنغرالی ویره‌رك] چالدی یا .
صمودی — چالدی اما بو اوشاق ..
شاعر — بر دها چالارسه او وقت یكری‌یی
چالش اولور .
صمودی — بوده‌طوغرو . [قسنی ارقه‌یه طوغرو
كیر . باره‌سوسنی ماتو كبی اوموزلرینه آتار .
بلنه قلنج كبی یاپسنوقی صوقار] بر كنج قدرمك
حلقانه كزیشور .
شاعر — بو اویون عسكری بر اویونمی ؟
صمودی — خیر . ملكی .
شاعر — ملكی نه دیمك ؟
صمودی — ملك كلمسنك آخرینه بر یای نسبی
علاوه ایدینجه فرانسزجه فه‌ثری كلمسنك ترجمه‌سی
اولور .
شاعر — یا ! دیمك بو اویون جینلی ، بریلی
برشی .
صمودی — اوت . اوت ... سن یازه‌كه‌باق ..
وقه بری حریت ایله عفریت استبداد آره‌سنده
كیدور ... بن اوله صاچه شیلر یازمق ایسته‌م .
بو اساسلی اولمالی ... پیه‌سك ایچنده اوله اوزون
اوزون چاق صیقیجی نطقلر یوق . قیسه جملر . فقط
مفیدلر .
شاعر — اشخاصی‌ده ایكی كشینمی عبارت .
صمودی — یوق جانم . دهاچوق اشخاصی وار .
مزمی كلدیكه سویله‌جكم ... مثلا ظلم نامنده‌یی

واردرکه تیان رولیدر. مکره بردم اختیار. بوراق پوزل بری وار بوده عدالتدن. ایکنجی پرده‌ده اسمی و بوق مصمیم جوجوقلر وار. بونلرده اسمی اخوت... آما کوره‌شه‌ای نومینی دولی کورسه‌ك!... بارمنك اثر کمه قادر. کوز، طوپاق، قاپیدر رشی بونلرده آدی مساوات...

شاعر — بو ازوینده هیچ قدین یوقمی؟

صمودی — وار... امیر وصیر استنده ایکی کنج قز وار. بونلر قنادلی ملك رول اوینیلر. کورسه‌ك، پارلاق ارکمی، پارلاق!... نه آلشلر آتشلی! بو ملکلر داما پری‌ی حریتك باشی اوستنده ایچاق... ایشته بز آنسی دیدیکك یوله اولور... قط بو ملکلری نصل اوچورمه‌جم؟ ایشته بوکا عقل ایرمیور.

شاعر — آده سنده! درشونیکك ثبتی باقی. بو کوکلرده ماکمشیور اولان یوقدر آماتور آتور قوپاریلرك یوقدر ماهر دیرکتوری وار. البته برندن بری اوچورر.

صمودی — هه‌ایه، نولی مکره دوشونیرز. هایدی سن یازه‌که باق.

شاعر — دینه‌که بو سك پیه‌سك مکمل بر صحنه مصروطی ترانه ایدیجك؟

صمودی — اوت، اما ایکنجی پرده‌دن مکره. برنجی پرده پری حریت ایله عفریت استبداد آره‌سنده عبارتدر. هر یرك دوامنی بر بجادله. بعض اوله قوپلور زاکه عفریت استبداد پری‌ی حریتك مایه ایدیجك کی کوررسور. برکت ورسون آره‌ده اختیار عدالت، او پریمان کورده اینی دکشور... آی آی قاری اونیورایه. بواشخاص بیاننده رده شیر پنجا اتحاد ایدیور بری وار. ایشته اك کوچ دولی بودر. بردنبره که بوی لاتیله ایچه‌جق بر آتور یوقیه‌جم.

شاعر — هام البته بر رول اوینایان‌ده بولنور.

صمودی — تقلم. بونده مکره دوشونیرز. هایدی، سن یازمه‌که باق.

شاعر — بوسك پری‌ی حریت دیدیکك عسکری؟

صمودی — عسکر، همده قهرمان بر عسکر. هایدی سن یازه‌که‌باق. [هیچ‌ایله طولاشمیه‌باشلار و ماصه‌نك اوکندن کچرکن بشه‌قدت کی خلق اولدیغی باستونك اوجیله ماصه‌نك اوزرندکی کتابلری یره دوشورر]

شاعر — [یردن کتابلری طولایه‌رق] دق ایت برادر.

صمودی — سوزی کسمه. پری‌ی حریتك سوز بلدکلرینی دیکله.

[ایاقلری یره اوزه‌رق آت کی صهیار]

شاعر — نه اولا اسبن آت کی صهیرایورسك.. پری‌ی حریت آت اوزرنده‌می؟

صمودی — خیر، صهیرمزلقله بیلیور. [دهشتی بر طور آلوب صداسنی دکیشدیره‌رك] ایت اوزر اوچ ساعتدنبرو بی بورادم. بکله‌سیورسك. نهایت کرجکمیسك عفریت! کلجکمیسك سفیل! آلچق! یوقسه بنم اوزرایه کلوب صورتکه بر قاچ طوقاق‌اوره‌میسی بکله‌یورسك؟ (بو اراقلق همت شدتله‌ایرر کیدر.)

طقوزنجی مجلس

اولکیلر همت

همت — (حدتله) نه! نه!.. یکلی طوقاق اوزه‌جقسکز؟ کلمکز.. اورکز یاقه‌یم!

صمودی — بو حریف دلیمیدر نه‌در! (همت اوزاقلاشور..)

شاعر — همت نه اولیورسك؟

همت — نه‌اوله‌جم. بوچاره اوغراشمق ایسته‌یور. دیدکز، شمدوکده بو اندی بن کلیورم دیه‌یه‌جق بیور. کلورسه‌ك طوقات اوره‌جغم دیسور. هایدی کلسون‌ده اورسون باقه‌یم.

صمودی — بوسوز سکادکل سن استبدادسك؟

همت — اوت، اولدم.

صمودی — نه اولدك.

همت — استبداد.

شاعر — همت اوله دکل... سن اینکه کیت.

همت — (باشی صالایه‌رق) چوق شی!... چوق شی!... (اوفکه ایله کیدر)

اونجی مجلس

شاعر، صمودی

صمودی — (کندینی طولایه‌رق) نره‌ده قالدیغمی اونوتدم... ها! اوت. (تکرارلیه‌رق) نهایت کلجکمیسك عفریت! (بردنبره برینی وسنی دکیشدیره‌رك) بو آنده صحنه‌یه بر آدم آتلار. (آتلایه‌رق) بو کلان عفریت استبدادده. « ای! ایشته کلدم» دیه‌باغیروب پری‌ی حریتی اولدیرمك ایچون شاقاقی چکر. بونك اوزرینه پری‌ی حریت دهشتلی بر طور طاقنور. (برینی دکیشدیروب دیکر طرفه شاعرك قارشوسنه کیدرك) کلدك ها دیه باغیرر. عفریته هجوم ایدر. (الریله، ایاقلریله، اوموزلریله هجوم حرکتلری یاپار.) آچلق! سفیل! دق! کندکی مدافعه ایت باقه‌یم. الدن قورتیله‌بیله‌جکمیسك؟ سنی کچرته‌جکم. (باستونی شاعره طوغرو صالامقه باشلار. شاعر اولا کتابلرك ارقه‌سنه بوزیله‌رك کندینی محافظه ایدر ایسه‌ده صمودی ایشی آزمز. یقندن نهایت شاعر ماصه‌نك آلتنه کیرر. صمودی‌ده ماصه‌نك اوستنه جیقوب محاربه ایدییورمش کبی التنده باستونی اطرافه صالالار. بو آناده ایچروده بر کورلتی ایشیدیلور.)

شاعر — (ماصه‌نك آلتنده) آمان! صمودی برادر!.. دقت ایت.. ماصه دوریله‌جك..

صمودی — (ماصه‌نك اوزرنده صچرایه‌رق) طور! صوس! کچرته‌جکم!

شاعر — ماصه‌دوریلورسه آلتنده ازیله‌جکم.. بن عفریت استبداد دکلم، صمودیجکم!

صمودی — (ماصه‌نك اوزرندن ایپوسلایه‌رك) رضا ایدرم، سوزی کسمه. فکری آلت اوست ایدییورسك. هم ارتق قورقه مجادله ختام بولمشی.

شاعر — (ماصه‌نك آلتندن جیقوب صندالیسنه ایلیشه‌رك) اوح! چوق شکر!.. اوریلان کیم؟

صمودی — عفریت استبداده، اورادی، اونلرك آره‌سنه بوزلدکمی آغزیارمی. (یره یاتوب اوزاتور) ایشته بونلر برده‌یاتیور. او قهرمان پری‌ی حریتده عفریت استبدادك یارمسی صاریور. رنقط دقت واهتمای بوده چوبکه استبدادلوله‌جك. (سیتی قیصه‌رق) کمی جیقیور انجق ایشیدیلیور.

شاعر — (یازه‌رق) بویله سنزمه دها ای اولیور.

صمودی — (کوچك کی اولوبه‌رق) آه! جانم یانیور. یانیور. کوکسم یانیور. یانیور... آه! امداد! صو!.. یانیور. صو یتشدیرکز صو!

اون برنجی مجلس

اولکیلر همت

همت — (النده برفوداایله کیره‌رك) یانغینمی وار؟ نره‌ده؟ نرمسی یانیور؟

صمودی — (طوغریلوب یرده اوطوره‌رق) ینه‌می بو!

شاعر — بری راحتسز ایته همت.

همت — (شاشقین برحالده) یانغین یوقمی؟

صمودی — (دانالاوطوره‌رق) سن دلیسك، نه‌سك؟

شاعر — بونه سرسمك!

همت — (النده‌کی توواپی غیراختیاری یره‌ورق) او!!! اما بیدیکزها!

صمودی — (فوواك یره دوشه‌سنه‌دن اورکه‌رك درحال صچرایوب قالقار) آمان!

شاعر — (همتك آلتنده بر پاره کوره‌رك) اونه؟ آلتکده‌کی بو پاره نه؟

همت — (ایله بارمنی اوغرشدیره‌رق) ها؟... هانی بوقمی اوطولابك اوستنده‌کی طاش بیك.. ایشته او قاقامه دوشدی.

شاعر — هانکی طاش بیك؟.. قورقارم بنم.

رمنوس هیکلی دوشوردك؟

همت — بن دوشوره‌دم. سز بوراده‌دیره‌شیردکی او قاقامه دوشدی.

شاعر — [مأیوسانه] قیریلدی؟ بنم ازکوزلی هیکلم قیریلدی؟

همت — قیریلدی‌یا؟

صمودی — سن‌ده بونك ایچونمی بو پایه کلدك؟

همت — اینك ایچون کلدم. سزك کوزولی‌یه نوتشولر طوتمش. امام اقلیدی یکجیزی کوندرمش. ارتق بوادن جیقسون دیمشلر.

شاعر — [برندن غیرلایه‌رق] نه؟؟؟ ایشته بونك امکانی یوق. بن بوحاله‌دن غایت ممنونم. [همان ماصه‌نی قاپیروب اسکی یرینه قویار]

صمودی — بیلم بو مسئله ایله مشغول اولور-
سکز . بویله اوقاق تلك شیرله ایشتری ترك ایتمه‌لم .
هایدی باشلایه‌لم . (اکلوب بردن باستونی آلوره
هت وتی کورنجه کندیسنی دوکه‌مك طبله طیشاره
فیرلار)

اون ایکنجی مجلس

شاعر، صمودی

شاعر — (صمودینك اوزرینه ایکوب طوره‌رق)
نه یاپیورسك ؟ اوشاغمی دوکه‌جکسك ؟

صمودی — (غایت سکونتله) خیر ... عفریت
استداد اولدی . بری حریت قلنجی قینه صوقیور .
(قلنجی قینه قویار کبی باستونی صول طرفنه
صوقار)

شاعر — (باستونی یکوب الدن تسکره تکرار
صمودینك النه ویرورك) خیر . خیر ... ارتق
بری حریت اولمدن واز کچ . باستونی آلدم کبی الله
آل . بو صباح بوندر کافی .

صمودی — ایو اما ....

شاعر — آلك طرفنی سرك آوده اکال ایدرز .

صمودی — یوق !!! ممکن دکل . بزم اویله
طاردر . بوندن صکره‌کی بردلر چوق غلبه‌لك .

شاعر — (صمودینی طیشاری ایتدرك) اویله
ایسه تنها بردن کتیش بر توفاق طوتارز . شمدی
برجوق پوش قوناقلر وار ... هایدی اوغورلر
اولسون !

صمودی — اوت اوت . بن اونوز پش متره
یوینده اون یدی متره مرشنده صالونی بیوك بر توفاق
بیلیورم . ازبوزجه ، اونی طوتارز .

شاعر — اولور . اولور . هان کیت ، صاحبی
بولور ایسه‌ك اورایی کراه . (صمودی چیقار)

اون اوچنجی مجلس

شاعر مکره هت

شاعر — (ساعتنه باقه‌رق) اوکه اولمش .
توجه برصباح وقتی طابع اولدی . (چاغیره‌رق) هت
هت !

هت — (کلیرك) کلدم افندم .

شاعر — هایدی بیلیکی پیرنیکی طوپلاده دفع
اول باقه‌یم . بکا سنك کبی سرسم اوشاغمك لزومی
یوق .

هت — نی قوووپورمیسکز ؟... نه‌دن ؟

شاعر — سبینی صوریورسك ؟... سبی بن
سکا هرکیم کلورسه نه‌وده اولدیغمی سویله‌ده‌یه تنبیه
ایتدیکم حالده سن بورایه عالمی طولدیردك .

هت — (طاورانه‌رق) او!!! بکاباقك اشدی...
بن ایشمی بیلان اوشاقلردنم . اوسزك دیدیککز کلمه
ایدی مطلق یوق دیه‌جکدم .

شاعر — (تعجبله) نیم دیدیکمی ؟

هت — اوت .

شاعر — نیم دیدیکم کیم ؟

هت — مکیم .

شاعر — (شاشقینلقله) نه !!! حکیمی !..
بن سکا حکیم کلورسه‌می دیدم . هرکیم کلورسه دیدم .
های احمق ! بدلا ! سرسم ! (شاعر احمق بدلا سرسم
دیدکجه هت کیرو کیرو چکیلوب نهایت طیشاره‌یه
فیرلار . شاعر ماصمسنه مأیوسانه باقه‌رق) ایواه !
ایواه !... بازیق شوغاشب ایتدیکم وقت صباحه‌ا..
بلکه (شه‌دوور) اولمجق بر نشیدهٔ حریت یازوب
اشتهار ایده‌جکدم !

صوك

K.K.T.C. Millî Eğitim Daireleri